Nr 3 Sobota, 5. Stycznia 1901. Rok 91.

TA LWOWSKA

wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 12. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników **St. Sokołowskiego. Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie **32** K., półrocznie **16** K., kwartalnie **6** K., miesięcznie **2** K. **70** h. — W miejscu: rocznie **24** K., półrocznie **12** K., kwartalnie **6** K., miesięcznie **2** K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech **3** K. **20** h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach **3** K. **80** h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“ dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi **1** K. **50** h., drudzy **60** h. **„Przewodnik“** przenumerowany osobno kosztuje **8** K.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu 24 K., **pocztą 32 K.;** półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 12 K., **pocztą 16 K.;** ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 6 K., **pocztą 8 K.;** miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 2 K., **pocztą 2 K. 70 h.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1go stycznia do końca grudnia lub do końca czerwca), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej* bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 8 K., półrocznie 4 K., ćwierćrocznie 2 K.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty

Od Redakcyi.

Dzielimy się z Czytelnikami naszymi radosną wieścią, że felieton *Gazety Lwowskiej* uświetniać będzie w r. 1901 i w latach następnych wielkie nazwisko:

HENRYKA SIENKIEWICZA

Na prośbę naszą, aby udzielił nam **wyłącznego na Galicyę** prawa drukowania wszystkiego co wyjdzie z pod jego pióra, oto co nam odpowiedział Henryk Sienkiewicz, w liście z dnia 26 listopada b. r.: „Ależ naturalnie — i **„SWATY ZAGŁOBY“** i wszystko co w przyszłości napiszę.“

Oprócz tego drukować będziemy w roku 1901 utwory powieściowe: Elizy Orzeszkowej, bar. Hagenowej, Teodora Jeske-Choińskiego, Adolfa Dygasińskiego, Maryana Gawalewicza, Bolesława Prusa i w. i.

Dla prenumeratorów *Gazety Lwowskiej* uzyskaliśmy od wydawców (Gybrynowicza & Schmidta) zniżenie ceny „Listów Andrzeja Edwarda Koźmiana“. Cena dzieła tego niepospolitej wartości, w 4 dużych tomach, wynosząca dotychczas 29 koron, dla prenumeratorów *Gazety Lwowskiej* zniżoną zostaje na 15 koron z przesyłką pocztową.

Zamówienia na to dzieło, wraz z kwotą powyższą, przesyłać można łącznie z przedpłatą na *Gazetę Lwowską*.

Od Administracyi.

Prenumeratorowie, którzy nie chcą doznać przerwy w otrzymywaniu *Gazety Lwowskiej*, powinni nadesłać prenumeratę na rok przyszły, względnie na styczeń, przed Nowym Rokiem.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 16 grudnia 1900 r. nadać najmiłościwiej szefowi sekcyi w Ministerstwie skarbu dr. Robertowi Meyerowi przy sposobności uwolnienia go na własną prośbę od funkcyi nadzwyczajnego profesora ekonomii narodowej i umiejętności skarbowych w c. i k. Akademii konsularnej, w uznaniu jego znakomitej działalności profesorskiej order Korony Żelaznej klasy drugiej z uwolnieniem od taksy.

P. Minister skarbu reskryptem z 26 grudnia 1900 r. l. 5062/F. M. zamianował koncypientów c. k. galicyjskiej Prokuratoryi Skarbu dr. Władysława Lubicz Szydłowskiego, dr. Konrada Zdzisława Próchnickiego i dr. Tadeusza z Borzych Górek Szeliga Górskiego prowizorycznymi koncepistami c. k. galic. Prokuratoryi Skarbu.

P. Minister kolei żelaznych zamianował c. k. dyplomowanego inżyniera Emanuela Szymańskiego c. k. starszym inżynierem w Ministerstwie kolei żelaznych.

Pan Namiestnik przeniósł starszego komisarza powiatowego Juliusza Bronarskiego z Gorlic do Lwowa, komisarzy powiatowych Zygmunta Karasińskiego z Bóbrki do Nowego Sącza a Bolesława Hellera z Rawy do Gorlic; koncepistów Namiestnictwa: Stanisława Biedermanna z Mościsk do Buczacza, dr. Hugona Schwarza z Liska do Mościsk, dr. Franciszka Krzysika z Nowego Sącza do Myślenie, Justyna hr. Łosia ze Lwowa do Brodów i Witolda Godlewskiego ze Zbaraża do Stryja, wreszcie praktykantów konceptowych c. k. Namiestnictwa: Ignacego Bilińskiego ze Lwowa do Kołomyi a Ignacego Kopczyńskiego ze Lwowa do Zbaraża.

Pan Namiestnik zamianował praktykanta rachunkowego Namiestnictwa Antoniego Brzezińskiego asystentem rachunkowym Namiestnictwa.

Lwowski c. k. Wyższy Sąd krajowy zamianował auskultantami praktykantów sądowych: Dawida Liona, Izydora recte Izraela Issera Landyego, Michała Jerzego Rzepeckiego, Jakóba Romualda Donigiewicza, Edwarda Ebera, Stacha Romana Zubrzyckiego, Mieczysława Gabryela Posochowskiego, Mirosława Jankiewicza, Karola Bartłomieja Trattniga, Teofila Ogonowskiego, Aleksandra Bronisława Sahanka, Włodzimierza Michała Rischera, Teofila Skobielskiego, Michała Maksymiliana Radeckiego, Eugeniusza Baranowskiego, Tadeusza Augusta Mańkowskiego, Konstantego Leopolda Miłaszewskiego, Stanisława Szajnę, Antoniego Raczyńskiego recte Rak, Jana Myślin-

LISTY PARYSKIE.

(Zanik sezonu zimowego w Paryżu. — Szalony taniec nowości scenicznych. — „La Bourse ou la vie“ (Alfred Capus). — Wiek XVIII w teatrach paryskich. — Sylvie ou la Curieuse d'amour (Abel Hermant). — Cztery fazy rozwoju miłości francuskiej. — „La Beauté“ powieść Marcelego Batilliat. — Piąta faza miłości francuskiej. — Wielkość i upadek poety.

(Dokończenie).

We wszystkich tych fazach miłości francuskiej piękność odgrywa tylko podrzędną rolę. Pogańskie uwielbienie linii, formy, lubieżności, rozbudzone ponownie w epoce włoskiego Renesansu, pozostaje małoważnem dla namiętności francuskiej. Kult estetycznego ciała zadawala się zazwyczaj krótką wzmianką. W naszych czasach dopiero ten kult formy zaczyna napowrót dochodzić do rozkwitu w znaczeniu pogańskiem, i oto jeden z motywów, w które miłość z końca XIX wieku zbogaciła się w przeciągu stu lat.

Z pomiędzy licznych dzieł tego kierunku książka młodego autora, Marcelego Batilliat „La Beauté“ stwierdza to ponownie, i to nie w formie oschłej rozprawy filozoficzno-społecznej, lecz prostego kreślenia namiętności prawdziwej, gwałtownej a nieodłącznej od piękności. Jest to historya malarza, który pewnego wieczoru, gdy zachodzące słońce blaskiem swym zalewa park Monceau, zostaje kochankiem kobiety, którą uwielbia dla cudownej plastyki jej form utoczonych. Miłości tych dwojga nie mącą żadne problematy psychologiczne, ni społeczne. Światowcy paryscy, wydelikaceni w smaku, lecz mało dbający o duszę, o każdej porze i na każdem miejscu, czy to w pięknie udekorowanej pracowni malarza, czy w pośród krajobrazów Vendei lub na tle horyzontu prowanckiego podziwiają się wzajemnie jako rzeźby cudowne, napawają się odurzającym zapachem swych istot, igrają białością i perłowym blaskiem swych twarzy i piersi. Lecz kobieta starzeje się i znika jej piękność; dysonans powstaje między odwieczną pięknością przyrody a przemijającą pięknością kochanki, a kochanek cierpi nad wyraz mając przed oczyma materyalne rozpadanie się swego szczęścia. Kobieta jednak ma dwie córki, w których odradza się piękność matki. Obie kochają przyjaciela, i starsza najpierw mu się oddaje. I rozpoczyna się na nowo kult piękności, życie zapełnia się cudami, w przyrodzie odnajduje się harmonia. W szale swym kochanek sądzi, iż to jego miłość przepotężna zwyciężyła czas i niezmienny rzeczy porządek, dla niego kochanka nowa zlewa się z dawną w jedną istotę: to miłość uwieczniła piękność.

René Maizeroy i Gabriel d'Annunzio zastanawiali się już nad tym rodzajem szczęścia. Batilliat uzupełnia to zadanie. Miłość taka nie poszukuje zadowolenia płciowego; obchodzi się bez hipnotyzmów sentymentalności. Druga kochanka stawia jako postulat siłę i niezawisłość wewnętrzną. „Będziemy należeć do siebie ilekrotnie pożądamy się wzajemnie, lecz po za tem niechaj każde z nas zachowa zupełną wolność swych czynów i swej fantazyi“... Nie jest to zwykłe wyznanie wiary libertyńskiej, ani też cynizm zrzekający się woli w obec instynktu, ale raczej wygórowany i obecnie wzrastający z dniem każdym indywidualizm. Zrywają się więzy hypokryzyi, każdy chce ukazać się takim, jakim jest, a ta szczerość jest swojego rodzaju pięknością. Kochanek dziś nie ironizuje swej natury jak za czasów Rejencyi, nie płacze nad nią, jak chevalier Des Grieux, nie okłamuje jej sentymentalnymi rymami lub rozumowaniem Dumasa syna, ale godzi się z nią i przyjmuje ją taką jaką jest. Że autor w istocie w tym sensie rzecz tę pojmuje, tego dowodzi miłość trzecia, między malarzem a młodszą siostrą, miłość nacechowana pięknością zupełnie od poprzednich odrębną. Kochankowie wyznają sobie wzajemną sympatyę, która jednak pozostaje platoniczną. Rozłączają się, gdy nastaje obawa, że może się to zmienić i zatraci się piękność duszy, którą wzajemnie w sobie uwielbiają. Tak więc indywidualizm wszechpotężny, który łamie dziś wszelkie jarzma, zaprzecza jednym a stawia inne obowiązki, może zarówno znaleść ujście w satysfakcyi idealnej jak i w rozkoszy zmysłowej. Kult piękności i indywidualizm cechują piątą fazę miłości francuskiej.

Indywidualizm i wypływająca zeń szczerość i chęć życia własnem życiem i własną naturą, chociażby ona była marną, cały ten kierunek znajduje na gruncie francuskim w młodej literaturze i poezyi, w życiu towarzyskiem i w stosunkach międzypłciowych korzystne warunki rozwoju; w rygorystycznej i hypokryzyą nacechowanej Anglii natomiast nie popłaca on wcale. Jedna z ofiar tego rygoryzmu angielskiego, poeta Oskar Wilde zmarł tymi dniami w Paryżu w nędznej izbie hotelu garni opuszczony przez przyjaciół i wielbicieli i wygnany niejako z ojczyzny. Przed sześciu laty był jeszcze lwem salonowym w Londynie i Nowym Yorku, sławnym i sławionym autorem powieści i dramatów, które natychmiast po skazaniu go za niemoralność na „hard labour“ poznikały z półek księgarskich i afiszów teatralnych, (W Paryżu rzecz miałaby się raczej przeciwnie, tu bowiem niemoralność jest najlepszą reklamą). Sławę poety i dramaturga rozpowszechniły we Francyi dwa dzieła: „Salomé“, sztuka, którą miała grać Sara Bernhardt a odegrała w teatrze „Oeuvre“ Lina Munte, i „Le Portrait de Dorian Gray“, powieść przełożona na język francuski przez Eugeniusza Tardieu. Jakim to zwycięskim pochodem była pierwsza podróż Wildego do Paryża w r. 1892—1893! Cała młoda literatura towarzyszyła mu, wydzierano go sobie w salonach, gdzie poprzedziła go sława dandyzmu; była to dlań epoka bajecznych kontraktów z wydawcami, bankietów i przyjęć bądź to w kółkach zamkniętych, bądź też w modnych kabaretach. Pieszczony i polecany przez Lady de Gray, był we wtorki gościem u baronowej Deslandes, w czwartki u Maurycego Barrèsa, w piątki u księżnej de Pollignac. Marceli Schwab jak impresario oprowadzał po Paryżu tę wielkość literacką.

Oskar Wilde wyglądał antypatycznie, był bardzo wysoki, lecz tłusty i nadęty, twarz miał bez zarostu a zęby ohydne i grube wargi. Mówił powoli i okazywał niezmierne zadowolenie z własnej mowy. Ruchy miał sztuczne i maniery pretensyonalne. Gdy jednak mówić zaczął całe otoczenie ulegało dziwnemu czarowi. Posiadał bowiem w wysokim stopniu dar ceniony tak wysoko w Paryżu, t. j. był — jak się wyrażają dawni jego wielbiciele: *un étrange et délicieux causeur*“. Przyjaciele jego jak Jean Lorrain, Anatole France, Henry Bauer przypominają sobie dziś z jaką rozkoszą niezwykłą przysłuchiwali się jego paradoksalnym opowieściom, pełnym symbolizmu niemoralnego i smutnego, jego improwizacyom w rodzaju przypowieści Renana.

Ze wszystkich wielbicieli i przyjaciół ani jeden nie postępował za trumną poety, którego pod przybranem nazwiskiem wynoszono onegdaj z czwartorzędnego hotelu przy ulicy Saint-André des Arts.... *Sic transit gloria.*

Puk.

skie'go, Jana Zielonkę, Stanisława Mikołaja Tyszkowskiego, Franciszka Stefana Piechowskiego, Juliana Bętkowskiego, Romana Petruszewicza, Gustawa Michalczewskiego, Jerzego Apoleona Mokrzyckiego, Józefa Ludwika Raabego, Karola Mateusza Srokowskiego-Schabenbecka, Eugeniusza Juliana Stryjskiego, Zygmunta Stanisława Miesesa, Maryana Henryka Maciejowskiego.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 4 stycznia.

Z dniem Nowego Roku zaczęła w Austryi obowiązywać w praktyce ustawa z dnia 5 grudnia 1896, stanowiąca bardzo ważny czynnik w życiu administracyjnem Państwa; jest to nowela do ustawy z 3 grudnia 1863, zmieniająca dawniejszą wprawdzie tylko w kilku lecz za to tak zasadniczych postanowieniach, iż nowelę tę nazwać słusznie można nową ustawą o prawie przynależności czyli t. zw. swojszczyzny. W obec ogólnej doniosłości nowoobowiązującej ustawy tak dla całego Państwa, jego krajów i gmin, jak też dla jednostek, warto przypomnieć ważniejsze postanowienia noweli.

Wśród tych postanowień naczelne miejsce zajmuje w nowej ustawie: instytucya zasiedzenia prawa swojszczyzny. Ustawa z roku 1863 prawo przyjmowania do związku gminy przyznawała wyłącznie reprezentacyom gminnym, które w tym kierunku decydowały nieodwołalnie i bez dalszego toku instancyj; ustawa dotychczosowa wychodziła bowiem z tego mianowicie zapatrywania,, że ponieważ przynależność do gminy nakłada na gminę obowiązek opieki nad ubogimi jej członkami, przeto o przynależności decydować może tylko gmina. Okazało się jednak, że gminy z prawa swego do przyznawania swojszczyzny czyniły użytek bardzo mały, kierując się względami egoistycznymi, i przyznawały to prawo zazwyczaj tylko w tych wypadkach, gdzie obawa, że kiedyś spaść może na gminę obowiązek opiekowania się ubogimi z rodzin, którym przyznano swojszczyznę, wydawała się zupełnie wykluczoną. Skutek tego był zaś, że coraz większe i jaskrawsze występowały różnice między faktycznym stanem zamieszkania, a między prawem przynależności mieszkańców gmin, co wprowadzało zamęt w stosunki i ogromnie utrudniało tok administracyi. Stosunki te ilustruje dobrze okoliczność, że według spisu ludności z r. 1890 w całej Austryi na 100 mieszkańców, posiadających prawo przynależności w miejscu, przypadło 53·6 nieposiadających tego prawa, t. j. że przeszło trzecia część ludności była w pojęciu prawnem obcą w miejscu swego zamieszkania, a wykluczoną od korzyści, płynących z prawa przynależności. Stosunek ten w ogniskach przemysłowych przedstawiał się o wiele gorzej, tak, że w niektórych miastach na 100 mieszkańców, mających prawo przynależności w miejscu, przypadało 75·3 niemających tego prawa! W skutek tego zaś działo się, że np. ktoś osiadł w gminie, pracował w niej dziesiątki lat, płacił tam podatki i dodatki do podatków na cele gminne, słowem przyczyniał się do dobrobytu gminy, pomimo to jednak on i jego dzieci i wnukowie uchodzili w gminie za zupełnie obcych, a w każdym wypadku, gdzie ustawa wymaga wykazania prawa przynależności, musieli dochodzić tego prawa swego i często wieść spory z gminą, w której kiedyś ich praojciec prawo swojszczyzny nabył, a która o tem już zapomniała lub zapomnieć usiłowała. Dla administracyi państwowej wynikały stąd także rozliczne trudności a ustalenie prawa swojszczyzny dla obowiązanych n. p. do stawienia się do wojska i t. p. stawało się często jednem z najbardziej zawikłanych i najtrudniejszych zadań.

Z tego powodu już oddawna podnosiły się w Radzie państwa głosy, domagające się reformy prawa swojszczyzny. Rząd wniósł też istotnie projekt noweli, która, aby zapobiedz dotychczasowym ujemnym stosunkom, powracała do staroaustryackiej instytucyi, zniesionej przez ustawę z r. 1863, do instytucyi zasiedzenia prawa swojszczyzny. Ustawę tę uchwalono z końcem roku 1896, za gabinetu hr. Badeniego. Nowa ustawa utrzymuje obowiązek gmin do opiekowania się ubogimi ich członkami, zatrzymała także prawo gmin do przyjmowania nowych członków do swego związku, powiada jednak zarazem, że tego przyjęcia nie może gmina odmówić obywatelowi Państwa, który po uzyskaniu prawa swobodnego stanowienia o sobie, mieszkał w gminie dobrowolnie i nieprzerwanie przez lat dziesięć; w razie, gdyby gmina odmówiła mu przyznania prawa swojszczyzny, może on odwołać się do przełożonej władzy politycznej.

Dzień, od którego ów dziesięcioletni okres zamieszkania biedz poczyna, oznaczono w ustawie na 1 stycznia 1901 r.; datę tę wybrano z tego powodu, że równocześnie przeprowadzony w całem Państwie spis ludności stwierdzi, gdzie każdy miał prawo swojszczyzny dotychczas i gdzie dotychczas mieszkał, — a zatem najważniejsze dla zasiedzenia prawa swojszczyzny daty będą w ten sposób urzędownie sprawdzone a zarazem stworzona podstawa dla ewentualnych orzeczeń co do nabycia prawa swojszczyzny po upływie lat dziesięciu. — Nie ma wątpliwości, że nowa ustawa przysporzy licznym miastom od razu olbrzymie zastępy nowych członków gmin, tak że można powiedzieć, iż skutkiem niej dokona się prawdziwa wędrówka ludów, chociaż tylko w znacz... nistracyjnem a nie fa...

Wybory do Rady...

Według telegraficznych donie... manych wczoraj wieczorem i dzisiaj w... rezultat wczorajszych wyborów do Rady pa... stwa przedstawia się w sposób następujący:

Austrya dolna.

Wiedeń. Rezultat wyborów w okręgu I.: Na 45.698 uprawnionych do głosowania oddano głosów 32.381 — wybrany socyalny demokrata dr. Ellenbogen 16.317 głosami. Chrześciańsko-socyalny kandydat, dotychczasowy poseł Bielohlavek otrzymawszy głosów 15.338, pozostał w mniejszości.

W okręgu II. (68.305 uprawnionych) oddano głosów 44.777 — chrześciańsko-socyalny kandydat, dotychczasowy poseł Prochaska otrzymał 21.872, a socyalny demokrata dr. Adler 21.039 głosów, reszta głosów rozstrzelona; nastąpi wybór ściślejszy.

W III. okręgu (na 60.684 uprawnionych) oddano ważnych głosów 41.567 — z tego dotychczasowy poseł dr. Karol Lueger otrzymał 22.034, socyalny-demokrata Reuman 18.382, czeski kandydat Aloizy Dubovsky 497, niemiecko-radykalny 304, rozstrzelonych 290. Wybrany został dr. Karol Lueger.

W okręgu IV. (na 62.746 uprawnionych) oddano głosów 40.129, z czego 21.913 głosami wybrany został chrześciańsko-socyalny kandydat, dotychczasowy poseł Axmann, socyalny demokrata Skaret otrzymał 16·040, niemiecko-narodowy Hengelmüller 744 a kandydat czeski Józef Hnidek 685 głosów.

W okręgu V. (na 70.298 uprawnionych) oddano 47.212 głosów, z tego ważnych 46.847. Wybrany został socyalny-demokrata Franciszek Schuhmeier 24.336 głosami, chrześciańsko-soc. kandydat Mender otrzymał 21.116, niemiecko-narodowy Decker 638, kandydat czeski Lining 464 głosów. Dotychczas był posłem z tego okręgu chrześciańsko-socyalny Mittermayer.

W Wiener Neustadt wybrany został socyalny demokrata Engelbert Pernerstorfer 21.624 głosami, przeciwko chrześć. socyalnemu Steinerowi, który otrzymał 14.341 głosów. Dotychczas był posłem z tego okręgu Wedral.

W Krems nastąpi wybór ściślejszy pomiędzy dotychczasowym posłem chrześć. socyalnym dr. Gessmanem, który otrzymał 15.456 głosów, a niemiecko ludowym Augustem Dötzem, który otrzymał 14.394; socyal...

...

Praga. Przy wyborach do Rady państwa z Pragi i Karolinenthal oddano 27.959 głosów. Wybrany został posłem ponownie Młodoczech Brzeznowsky 16.563 głosami przeciw socyaliście Krunertowi, który dostał 8134 głosów i czesko-narodowemu robotnikowi Klofacowi, który otrzymał 2736 głosów. Reszta głosów rozstrzelona.

Śmichów. Wybrany 414 głosami posłem Wacław Klofac kandydat czesko narodowej partyi robotniczej przeciwko socyalnemu demokracie Niemcowi, który otrzymał głosów 257. Dotychczas był posłem z tego okręgu socyalista Józef Steiner.

Stribro. (Mies). Przy wyborze ściślejszym wybrany posłem kandydat niemiecko-radykalny W. Hauck 304 głosami przeciwko kandydatowi niemiecko-postępowemu Koehlingowi, który otrzymał 219 głosów.

Cheb (Eger). Wybrany posłem schenererowiec Franciszek Stein 342 głosami, dotychczasowy poseł socyalista dr. Verkauf otrzymał 247 głosów.

Zatec (Saaz). Wybrany posłem schenererowiec Albin Hannich 436 głosami; dotychczasowy poseł socyalista Zeller otrzymał 202 głosy.

Litomierzyce. Wybrany posłem kandydat niemiecko-ludowy Franciszek Schreiter 310 głosami; dotychczasowy poseł socyalista Antoni Schrammel otrzymał głosów 275.

Młody Bolesław (Jung-Bunzlau). Wybrany posłem przy wyborze ściślejszym młodoczech Szramek 358 głosami; kandydat czesko narodowy robotnik Choc otrzymał 247 głosów. Dotychczas był posłem Młodoczech Janda.

Liberzec (Reichenberg). Wybrany posłem ponownie socyalista Józef Haunich 475 głosami; schenererowiec Arnold otrzymał 167 głosów.

Iczyn (Jitschin). Przy wyborze ściślejszym wybrany posłem czesko-narodowy kandydat robotniczy Józef Czerny 289 głosami; dotychczasowy poseł Młodoczech Doležal otrz. 279 głosów.

---

29)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

(Cordelia. „L'incomprensibile").

(Ciąg dalszy).

XXV

Benita miała przeczucie, że zeznania Gabryeli najwięcej światła rzucą na całą rozprawę i czekała z niepokojem dnia, w którym ona miała być powołana przed trybunał, ale gdy on nadszedł, młoda kobieta przysłała świadectwo lekarza, że dla choroby pojawić się w sądzie nie może. Ten wypadek spowodował nieporozumienie w łonie sądu; sędziowie oświadczyli, że świadectwo Gabryeli nie jest koniecznie potrzebne, adwokat Baldelli protestował przeciw temu i dyskusya nad tem tak się przeciągnęła, że musiano dnia tego zawiesić posiedzenie.

Benita podejrzywała, że choroba Gabryeli była udaną, że nie przyszła umyślnie, obawiając się zdradzić i ze swoją zwykłą żywością, nie namyślając się, pobiegła do Gabryeli, chcąc się dowiedzieć prawdy.

Znalazła ją wprawdzie chodzącą, ale ledwie trzymającą się na nogach, a małego Dina, leżącego w gorączce. Przez chwilę biedna kobieta nie zauważyła nawet wejścia Benity, a potem spojrzawszy, nie poznała jej, nareszcie rzekła:

— Miałam co innego do roboty, niż to, co mi pani zostawiła. Czy pani nie widzi?

— Nie przychodzę po robotę — rzekła Benita — tylko chciałam wiedzieć, czemu pani nie poszła świadczyć w procesie d'Altavilla.

— A cóż to panią obchodzi?

— Co mnie obchodzi? — rzekła Benita, wpatrując się jej w oczy przenikliwem spojrzeniem, — Margrabia d'Altavilla jest moim kuzynem, jest niewinny, od ciebie zależy jego uwolnienie, a ty nie chcesz go ratować.

— A więc to pani byłaś zakochaną w poecie, którego zamordowano?

— Miał być moim mężem.

— A więc bierz go pani teraz — odrzekła idąc do łóżka swojego synka w nadziei, że rozmowa na tem się przerwie.

Benita, w tej mrocznej izdebce, w obec tej kobiety młodej jeszcze, ale postarzałej w skutek cierpień i niedostatku, w obec tego chorego dziecka, czuła różnorodne uczucia napływające do duszy a przedewszystkiem gniewu i współczucia.

— Pan Bóg panią karze, bo nie chcesz ratować niewinnego — rzekła, zbliżając się za nią do łóżka.

— Nie, Pan Bóg jest miłosierny i uratuje moje dziecko — odrzekła Gabryela z wiarą.

Benita wzięła ją za rękę i rzekła łagodnie:

— Wiesz pani całą prawdę, czemu nie chcesz powiedzieć? A potem utrzymujesz, że Bóg będzie miał miłosierdzie nad tobą!

— Pani wymagasz miłosierdzia, pani która jesteś bogata i zabrałaś ojca temu dziecku? — który umarł tylko przez ciebie?

— Cóż ja mogłam wiedzieć o pani i o tem dziecku? Oszukał nas obie, ale tu nie o niego chodzi, tylko o niewinnego, który będzie skazany za niepopełnioną winę, o całą rodzinę, będącą w ostatniej rozpaczy. Pomyśl nad tem!

— Nie mam obecnie czasu na nic, nie mogę myśleć o niczem, tylko o mojem dziecku; czyż pani nie widzisz, że umiera?

— A cóż mu jest takiego? — spytała Benita, zainteresowując się nagle dzieckiem.

— Nie widzi pani? ma gorączkę, oddychać nie może; doktor mówi, że to pleura.

— Uratuj pani Fryderyka, a ja ci obiecuję, że uczynię wszystko, aby ci dziecko uratować.

— W jaki sposób?

— Przyszlę najlepszych lekarzy i wszystko czego będzie potrzeba, aby go uleczyć.

— Gdyby się tak stało, na kolanach dzięki bym pani złożyła.

— Uratuj Fryderyka.

— Może jeszcze zostanie uwolniony?

— A gdyby go zasądzili?

— Uratuję go, przysięgam, że uratuję.

— Czy mogę ci wierzyć?

— Przysięgam na głowę mego dziecka! — odrzekła Gabryela.

— A więc znasz winnego! Powiedz mi jego nazwisko!

— Powiem tylko sędziom i tylko w tym razie, jeżeli margrabia będzie zasądzony; ale pamiętaj pani o swojej obietnicy. Strzeż się, jeżeli moje dziecko umrze! umrę także, a ze mną moja tajemnica.

I tak, owe dwie kobiety uważające się za rywalki zawarły z sobą przymierze.

Benita widziała, że w obecnej chwili na nic się nie zda pytać Gabryelę o więcej niż powiedziała i wyszła tryumfująca, że chociaż tego się dowiedziała, że Gabryela zna winnego. Już teraz była pewna, że kobieta zezna wszystko przed sądem i natychmiast posłała jednego z najsławniejszych lekarzy do łoża chorego dziecka. Z wrodzoną przenikliwością poznała od razu, że dziecku nie grozi tak wielkie niebezpieczeństwo, tylko potrzeba mu umiejętnej kuracyi, która je uratuje.

Gabryela, gdy dziecko jej zachorowało, także pomyślała, że to musi być palec Boży, bo chociaż nie była przesądna, ciągle się obawiała jakiegoś nieszczęścia, odkąd ojciec jej stał się winnym zbrodni. Skoro Benita powtórzyła także to samo, serce w niej zamarło i uczyniła sobie ślub, że musi uratować Fryderyka, gdy Bóg wróci zdrowie jej Dinowi. Nie wiedziała jeszcze w jaki sposób to uczyni, ale tak postanowiła, nie chcąc na głowę dziecka ściągać jeszcze jednej odpowiedzialności za krzywdę niewinnego.

Powtarzano jej w około, że margrabia nie zostanie zasądzony, utwierdzając ją w przekonaniu, że bogaci mają wiele sposobów do zrzucenia z siebie obciążających dowodów. Po wizycie Benity i lekarza, gdy dziecko się trochę uspokoiło, wzięła się znowu do czytania dzienników, szukając wiadomości o rozprawie. Nie poszła wtedy zeznawać, bo rzeczywiście czuła się chorą z niepokoju i ze zmęczenia, po bezsennych nocach, spędzonych u łoża dziecka.

Jedynym przyjacielem, który jej nie odstępował, był malarz Amalfitano, przychodzący codziennie dowiadywać się o zdrowie Dina.

Dnia pewnego Gabryela go zapytała, jak sądzi, czy margrabia będzie skazany?

— W każdym razie nie życzyłbym sobie być w jego skórze — odrzekł. — Nadto poszlak zebrało się przeciw niemu, a co najgorsze, iż nie ma oprócz niego nikogo, kogo by podejrzywać można o tę zbrodnię.

Gabryela zamyśliła się nad temi słowy, a potem tak jak kiedyś dawniej, prosiła malarza, żeby jej obiecał, iż zajmie się jej dzieckiem, gdyby jej zabrakło. Czuje się chora, zmęczona i obawia się, że dziecko zostanie samo na świecie. Niech jej Amalfitano obieca, że się niem zajmie, że uczyni z niego malarza takiego jakim jest sam.

Amalfitano obiecał, żeby ją uspokoić, a ona dodała:

— Jeszcze o jedno proszę: nie stawałam dotychczas jako świadek w tym procesie, ale stanąć muszę; otóż proszę pana, żebyś w tym dniu pozostał z Dinem, który mam nadzieję będzie już wtedy na drodze do wyzdrowienia.

— Uczynię wszystko, czego sobie życzysz — odrzekł.

Dnia tego nie mówiono już o tem więcej.

Benita odwiedzała teraz Gabryelę i z przyjemnością widziała, że dziecko ma się lepiej. Gabryela witała ją z dobrocią i łagodnością i jej także polecała małego Dina, mówiąc, że ma przeczucie, iż wkrótce będzie musiała go opuścić.

Czuła się teraz spokojniejszą, ale nie wiedziała jeszcze jak postąpi. Postanowiła sobie, że Fryderyka uwolni i powiedziała sobie, że postąpi tak, jak się okoliczności złożą. Nie chciała oskarżać ojca lecz nie mogła pozwolić, żeby niewinny cierpiał za niego, a przecież mimowoli przesądna, drżała o przyszłość dziecka i musiała wypełnić ślub, który sobie uczyniła.

(Ciąg dalszy nastąpi).

[illegible]). [illegible]szym [illegible] 363 gło- [illegible] kandydat Wein- [illegible] gł.

[illegible]tomyśl. Przy wyborze ściślejszym [illegible]sko-narodowy robotnik Wacław Klofac został 236 głosami wybrany, Młodoczech Dostal otrzymał 217 głosów. Klofac przywódca czesko-narodowych robotników, został zatem wczoraj w dwóch okręgach wybrany. Okręg litomyski reprezentował dotychczas Młodoczech Karol Adamek.

Czasław (Czaslau). Wybrany posłem ponownie Młodoczech Filip Becvar 403 głosami; czesko-narodowy robotnik Moelzer otrzymał 71 głosów.

Kolin. Wybrany posłem Młodoczech Wacław Karbus 385 głosami; czesko-narodowy socyalista Seplawy otrzymał 191 głosów. Dotychczas był posłem Młodoczech dr. Engel.

Tabor. Wybrany posłem kandydat młodoczeski, dotychczasowy poseł, Wojciech Holansky 486 głosami; kotrkandydat socyalista Tousil otrzymał głosów 59.

Budziejowice (Budweis). Przy wyborze ściślejszym wybrany kandydat niemiecki postępowy dr. Gustaw Schreiner 309 głosami; kandydat czeski Mueller otrzymał 271 głosów. Dotychczas posłem był Herbst.

Pisek. Przy wyborze ściślejszym wybrany został Młodoczech Franciszek Kratochwil 273 głosami, czesko-radykalny kandydat Antoni Kalina otzymał 247 głosów. Dotychczas był posłem Młodoczech Dostal.

Trutnow. Wybrany posłem schoenererowiec Józef Herzog 331 głosami; dotychczasowy poseł socyalista Kiesewetter, otrzymał 212 głosów.

Pilzno. Wybrany posłem czesko-narodowy robotnik Wacław Fressl 403 głosami; socyalista Cerny otrzymał 226 głosów. Dotychczas był posłem Vratny.

Praga. W większej części szybów w Duks, Brux i w rewirze komotowskim wyjechali robotnicy po ośmiu godzinach pracy samowolnie z szybów, albo pozostali w nich bezczynni aż do końca dnia roboczego. Spokoju nigdzie nie zakłócono.

Na Morawii.

Berno. Oddano ważnych głosów 31.563 z tego padło na kandydata chrześc.-socyaln. Antoniego Rybniczka 6.095, na młodoczecha Franciszka Adamirę 7.705, na socyal. demokratę, dotychczasowego posła Józefa Hybescha 9.818, a na wspólnego kandydata niemieckiego Juliusza Schüllera 7.899 głosów. Gdy żaden z nich absolutnej większości nie uzyskał, zarządzono wybór ściślejszy pomiędzy Hybeschem a Schülerem na d. 7 stycznia b. r.

Igława. Posłem wybrany ponownie młodoczech dr. Szileny, przeciw socyaliście Komprda.

Waliachisch-Meseritsch (Mezeric wołoski). Posłem wybrany czesko-narodowy robotnik Franciszek Reichstaedter 332 głosami; czesko-konserwatywny kandydat Valousek otrzymał 309 głosów.

Hradyszcze (Ungarisch Hradisch). Posłem wybrany ponownie kandydat czesko-konserwatywny ks. Stojan 423 głosami; młodoczech Pokorny otrzymał 165 głosów.

Schoenberg. Przy wyborach ściślejszych ponownie wybrany socyalny demokrata Edward Rieger 314 głosami; wspólny kandydat niemiemiecki Ferdynand Burschofsky otrzymał 299 głosów.

Znaim. Przy wyborze ściślejszym wybrany kandydat niemiecko-postępowy Ferdynand Pemsel 315 głosami, kandydat czesko-konserwatywny Schillinger otrzymał 291 głosów. Dotychczas reprezentował okręg młodoczech Lebloch.

Ołomuniec. Przy wyborze ściślejszym wybrany 330 gł. młodoczech August Schnal. Kandydat niemiecki Münster otrzymał 296 głosów. Dotychczas był posłem socyalista Berner.

Na Szląsku.

Opawa. Na Szląsku zachodnim oddano ogółem głosów w V. kuryi 537. Z tego otrzymał Karol Türk, kandydat niemiecko-radykalny gł. 245, Maciej Eldersch soc.-dem. 207, Rudolf Gudrich Czech 66, Henryk Frass chrześć.-socyalny 19. Ponieważ nikt nie otrzymał potrzebnej większości absolutnej 269 głosów, nastąpił wybór ściślejszy, przy którym wybrany posłem socyalny-demokrata Eldersch, na którego padło 278 głosów. Dotychczasowy poseł schenererowiec Türk otrzymał głosów 249.

Cieszyn. Na Szląsku wschodnim oddano ogółem gł. 588, z których otrzymał Piotr Cingr socyalny-demokrata 247, Jan Stwiertnia Polak 197, Edward August Schroeder kandydat niem.-liberalny, 138 Jerzy Cienciała Polak 6 głosów. — Ponieważ nikt nie otrzymał większości absolutnej 295 głosów, nastąpił wybór ściślejszy, przy którym wybrany został dotychczasowy poseł socyal.-dem. Cingr 342 głosami. Polak Stwiertnia otrzymał gł. 219.

Ogółem na Szląsku zyskali socyaliści jeden mandat.

Austrya górna

Linz. (Dotychczas dr. Ebenchoch.) Posłem wybrany dr. Józef Schlepel z katolickiej partyi ludowej.

Steyer. Posłem wybrany ponownie dr. Leopold Kern z katol. partyi ludowej.

Wels. Posłem wybrany ponownie August Etz z katol. partyi ludowej.

Salzburg.

Dotychczas posłem był z niemieckiej katol. partyi ludowej Tussel. Wczoraj uległ on przeciw Józefowi Haiderowi, który przystąpi do niemieckiego stronnictwa ludowego.

Styrya.

Oddano ogółem 36.264 głosów. Z tego otrzymał wspólny kandydat partyj niemieckich Otton Wilhelm 18.364 głosów, i został wybrany; dotychczasowy poseł socyal.-demokrata Jan Resel otrzymał 17.770 głosów.

Bruck nad Murą. Wybrany ponownie posłem kandydat chrześciańsko-socyalny Michał Schoiswohl.

Cylea. Wybrany posłem ponownie dziekan Zickar kandydat słowiańsko-klerykalny.

Feldbach. Wybrany posłem baron Franciszek Morsey kandydat partyi katolicko-ludowej; dotychczas był posłem Józef Kurz.

Kraina.

Przy wczorajszych wyborach z kuryi miejskiej do Rady państwa wybrani zostali w Post jnie (Adelsberg) dotychczasowy poseł liber. Słoweniec Ferjancic; w okręgu Rudolfswerth Słoweniec liberal. Iwan Plantan.

Przy wyborach z Izby handlowej lublańskiej wybrany posłem kandydat liberalno-słoweński Iwan Tavcar; kandydat czesko-konserwatywny Surnik pozostał w mniejszości.

Dalmacya.

Przy wyborach wczorajszych z okręgu miast Zadar, Sebeniko, Lesiha, Civita vecchia i Curzola wybrany został ponownie dotychczasowy poseł kroacko-narodowy Sutuc 977 głosami. W mniejszości zostali włoski autonomista Zilliotto, który otrzymał 600 i dr. Laginia ze stronnictwa kroacko-konstytucyjnego, który otrzymał 153 głosów.

Z okręgu miast Split (Spalato), Raguza, Cattaro, Castelnuovo i Perato wybrany został ponownie dotychczasowy kroacko-narodowy poseł Borcic 770 głosami. W mniejszości zostali włoski autonomista dr. Lubin, który otrzymał 275 i dr. Laginia, który otrzymał 44 głosów.

Bukowina.

W Czerniowcach oddano wczoraj przy wyborze z kuryi miejskiej 1213 głosów; wybrany został dotychczasowy poseł dr. Benno Strancher, (niemiecko-postępowy) 1197 głosami.

Przy wyborze z kuryi miast Suczawa, Sereth, Radowce wybrany został kandydat niemiecko-postępowy profesor Arthur Skedl 822 głosami; 15 głosów padło na członka wiedeńskiej rady miejskiej Lucyana Brunnera.

Tryest, Istrya i Gorycya.

W Tryeście przy wyborach z kuryi V. oddano wczoraj głosów 22.285; dotychczasowy poseł włosko-narodowy kandydat dr. Hortis otrzymał 8059, słoweńsko-narodowy kandydat dr. Rybar 6438, socyalny-demokrata Ucekar 4901, a włosko-narodowy kandydat dr. Dompteri 2410 głosów. Wybór ściślejszy odbędzie się 6 stycznia b. r.

W Gorycyi przy wyborze ściślejszym kandydat słoweńsko-konserwatywny i dotychczasowy poseł dr. Gregorcić został 146 głosami ponownie wybrany.

W Istryi wybrany posłem do Rady państwa kandydat włosko liberalny Benatti.

Austro-Węgry i Czarnogóra.

Berlińska *Kreuzzeitung* ogłasza artykuł, w którym rozstrząsa z okazyi przyjęcia przez ks. Mikołaja tytułu „jego królewska wysokość“, stosunek między Austro-Węgrami i Czarnogórą. Powiedziano tu między innemi: „Dzieje Czarnogóry z ostatnich lat 40, a więc z okresu panowania obecnego księcia wykazują dowodnie, że w wiedeńskim Burgu ujawniały się zawsze przyjazne uczucia dla Czarnogóry i jego władcy chociaż w Cetynii zaszło nie jedno coby mogło było narazić na szwank tę przyjaźń. Począwszy od wysłania generała hr. Leiningena do głównej kwatery wkraczającego w zwycięskim pochodzie w granice Czarnogóry Omera baszy, aż do kongresu berlińskiego, na którym hr. Andrassy zajął we wszystkich kwestyach, odnoszących się do zapewnienia niezawisłości i powiększenia dzierżaw Czarnogóry tak życzliwe stanowisko — otóż wszędzie i zawsze Cesarz Franciszek Józef i Jego Rząd okazywali Czarnogórze jak największą życzliwość i bezinteresowną przyjaźń.

Gdyby nie misya generała Leiningena, Czarnogóra nieznajdowałaby się dzisiaj prawdopodobnie na liście niezawisłych państw, a gdyby Austro-Węgry nie były się przyłączyły do uchwał areopagu berlińskiego, księstwo nieuzyskałoby ani powiększenia swojego terytoryum w kierunku Hercegowiny i Albanii, ani też przystępu do morza pod Antivari i Dulcigno. Jeżeli ks. Mikołaj posiada obecnie żyzny kawał kraju w dolinie Nikticu i dwa porty, w pierwszym rzedzie ma to do zawdzięczenia tradycyjnej polityce wschodniej gabinetu wiedeńskiego, która kierowała się zawsze zasadą poszanowania indywidualności ludowych na Bałkanie i popierania uprawnionych ich interesów.

Z Warszawy.

(Przyjęcie noworoczne u ks. arcybiskupa Popiela. — Kuratoryum trzeźwości. — Projekt „galeryi narodowej“ sztuk pięknych. — Organizacya syonistyczna w Warszawie).

Przyjęcie noworoczne u ks. arcybiskupa Popiela odbyło się w sposób nader uroczysty. Przeszło 200 osób przybyło do pałacu przy ulicy Miodowej, aby złożyć życzenia arcypasterzowi. Między nimi byli wszyscy wyżsi urzędnicy obecni w Warszawie, tudzież przedstawiciele wszystkich sfer towarzyskich stolicy.

Na ostatniem posiedzeniu warszawskiego kuratoryum trzeźwości, pod przewodnictwem pułkownika Lichaczewa, kancelarya generał-gubernatura zawiadomiła o mianowaniu członkami komitetu rektora Uniwersytetu warszawskiego Uljanowa, starszego inspektora fabrycznego Tichomirowa, pomocnika naczelnika warszawskiego zarządu pałaców pułkownika Marczenki, prezesa komitetu cenzury Emmauskiego i pomocnika referenta kancelaryi generał-gubernatora Bożowskiego.

Z powodu otwarcia własnego gmachu Towarzystwa zachęty sztuk pięknych, osoby dobrej woli zaczynają już myśleć o utworzeniu „galeryi narodowej“ dzieł sztuki. P. Feliks Jasieński, w liście do wice-prezesa Towarzystwa dr. Benniego, ofiarował na ten cel cenny swój zbiór utworów sztuki japońskiej.

W Warszawie, jak donosi *Warszawskij Dniewnik*, istnieje obecnie 19 kółek syonistycznych, których liczba członków wynosi 100 do 400. Na czele każdego kółka stoi komitet, składający się z 7 członków z wyboru. Jeden z członków komitetu każdego kółka wchodzi w skład głównego komitetu warszawskiego związku syonistów, komitet główny zaś pozostaje pod władzą centralnego biura syonistów w Wiedniu, gdzie przewodniczy p. Herzl. Obecnie kółka syonistów w Warszawie pracują nad sprawą fizycznego rozwijania młodzieży żydowskiej i nad wprowadzeniem języka polskiego do programu chederów.

Z Rossyi.

(Rozporządzenie generał-gubernatora kijowskiego w sprawie „dobrowolnych“ sładek włościan na różne cele dobroczynne. — Kobiety-adwokatki. — Specyalne kursa aptekarskie dla kobiet).

Generał-gubernator kijowski generał Dragomirow polecił gubernatorom, aby pouczyli naczelników straży ziemskiej, że wszelkie ofiary włościan na rzecz zakładów dobroczynnych mogą być tylko dobrowolne, bez żadnego zmuszania ze strony osób urzędowych, oraz, aby ofiarowane przez włościan pieniądze wysyłane były przez zarządy gminne według przeznaczenia bezpośrednio, lecz nie przez naczelników straży ziemskiej. Okólnik ten został wywołany faktem złożenia na ręce jednego z naczelników straży ziemskiej przeszło 300 rubli, ofiarowanych „dobrowolnie“ przez włościan na takie cele, jak założenie w Kijowie przytułku dla dzieci aresztantów, na kupno od spadkobierców Puszkina majątku Michajłowskoje, na budowę w Pskowie zakładów dobroczynnych, wreszcie na budowę cerkwi i szkół w rejonie kolei syberyjskiej!!

Sprawa dopuszczenia kobiet do pełnienia obowiązków obrońców prywatnych, była przed niedawnym czasem roztrząsana w utworzonej komisyi dla rewizyi prawodawstwa sądowego. Z objaśnienia, dołączonego do projektu nowej redakcyi, okazuje się, że większość członków oświadczyła się przeciwko dopuszczeniu kobiet do adwokatury prywatnej. Ze zdaniem tem nie zgodzili się jednak trzej członkowie pp. Borowikowski, Włodzimierz Spasowicz i Miasojedow, przyczem ten ostatni złożył w tej sprawie opracowany przez siebie referat, będący gorliwą obroną adwokatury niewieściej. P. Miasojedow zwraca uwagę na to, że ostatnimi czasy poglądy na dopuszczenie kobiet do działalności społecznej zmieniły się i że sama działalność obrońców prywatnych nie posiada warunków, któreby uniemożliwiały spełnianie jej kobietom; w dzisiejszych czasach, jak zaznacza p. Miasojedow, kobiety, dzięki znacznemu podniesieniu poziomu ich wykształcenia ogólnego, mogo łatwo zdobyć niezbędne dla obrońcy prywatnego wiadomości.

Towarzystwo lekarskie w Moskwie otrzymało od ministerstwa spraw wewnętrznych pozwolenie na otwarcie specyalnych kursów aptekarskich dla kobiet. Kurs nauk będzie dwuletni, obejmujący wszystkie działy specyalności farmaceutycznych. Kobiety, kończące kursy, otrzymują prawo składania egzaminu przy wydziałach lekarskich Uniwersytetów na stopień prowizora.

KRONIKA

Lwów, 4 stycznia.

— **JE. P. Namiestnik** Leon hr. Piniński wyjechał dzisiaj rano pociągiem pospiesznym, w sprawach urzędowych, na kilka dni do Wiednia.

— **Raut.** Wczoraj w salonach ratusza u prezydenta miasta i pani Małachowskiej odbyło się świetne przyjęcie, na które przybyli Ich Ekscelencye: P. Namiestnik hr. Leon Piniński, Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni, Prezydent wyższego sądu Aleksander Tchorznicki, komenderujący generał broni Fiedler, dalej wszyscy przedstawiciele władz, świata naukowego, urzędniczego, artystycznego, przemysłowego, dziennikarskiego i teatralnego, członkowie Rady miejskiej, oraz liczne grono pań i panien. Bawiono się wesoło rozmową w salonach lub pokrzepiano w suto zastawionych bufetach do północy.

— **Awans noworoczny** urzędników kolei państwowych. Na mocy Najwyższego upoważnienia i na podstawie postanowień statutu organizacyjnego, udzielił tytułów, awansował, mianował i posunął w randze P. Minister kolei żelaznych następujących urzędników kolei państwowych w Galicyi.

W etacie I. (zastępcy dyrektorów) w V randze służbowej posunięty o stopień: starszy inspektor Karol Listowski, zastępca dyrektora kolei państwowych we Lwowie.

Do IX klasy awansowali asystenci: Aloizy Wagner w Krakowie, Michał Mojseowicz we Lwowie mianowani adjunktami, oraz koncypienci kolejowi: Henryk Ertel w Stanisławowie, Stanisław Waligórski we Lwowie, Wiktor Miller, dr. Adolf Luster i dr. Jakób Hammermann w Stanisławowie, dr. Mojżesz Willer w Krakowie. oraz Karol Fijałkowski i Edward Hergescheimer we Lwowie, mianowani koncepistami kolejowymi.

W etacie II. (budowa i utrzymanie kolei) inspektor Bernard Luft, naczelnik oddziału dla budowy i utrzymania kolei dyrekcyi w Stanisławowie, otrzymał tytuł starszego inspektora.

Tytuł inspektora otrzymali starsi komisarze budownictwa: Ferdynand Marciński, kontrolor konserwacyi w dyrekcyi we Lwowie i Izydor Rubin, kontrolor konserwacyi w dyrekcyi w Krakowie.

W VII randze posunięci o stopień starsi komisarze budownictwa: Wiktor Łaba, naczelnik sekcyi konserwacyi w Kołomyi; Jan Kwiatkowski, naczelnik sekcyi konserwacyi Jarosław I; Zygmunt Maywalt, naczelnik sekcyi konserwacyi w Dębicy; Teodor Nagórzański, zastępca naczelnika sekcyi konserwacyi Przemyśl I; Feliks Kuczkowski, naczelnik sekcyi konserwacyi Tarnopol II, i Włodzimierz Krupka, naczelnik sekcyi konserwacyi Stanisławów II.

Do VII rangi awansowali mianowani starszymi komisarzami budownictwa, komisarze budownictwa: Karol Robel w Samborze (budowa), Artur Kliment w Stanisławowie, Julian Gomoliński w Jarosławiu (budowa), Karol Zygmuntowski, zastępca naczelnika sekcyi konserwacyi Kraków I; Maryan Fuchsa w Samborze (budowa), Stanisław Przybyłko w dyrekcyi w Kra-

kowie, tytularny starszy komisarz budowy Pinkas Reiner, naczelnik sekcyi konserwacyi w Suchy, oraz komisarze budownictwa Stefan Neuhoff, naczelnik sekcyi konserwacyi Tarnopol I i Ernest Domaizel w dyrekcyi w Stanisławowie.

Do VIII rangi awansował mianowany komisarzem budownictwa, adjunkt budownictwa Hersch Goldschmidt w Gurahumora.

Do IX rangi awansowali, mianowany adjunktem asystent Wilhelm Kramer; mianowany adjunktem budownictwa, asystent budownictwa Izydor Stricker, oraz mianowany koncepistą kolejowym koncypient kolejowy Stanisław Okołowicz, wszyscy trzej w dyrekcyi w Stanisławowie.

(C. d. n.)

— **Ostrzeżenie.** W ostatnich czasach skonstatowano, że niektóre przedsiębiorstwa przemysłowe starają się rozszerzać koła swych odbiorców detalicznych za pomocą t. zw. systemu kuponowego (Schneeballen-System) także i w Galicyi. Następujący przykład wyjaśni, na czem ten system polega.

Fabryka gotowych ubrań ogłasza, że można u niej nabyć ubiór w wartości n. p. dwudziestu kilku zł., za zapłatą tylko 1 zł., jednakowoż pod warunkiem znalezienia nabywców na sześć kuponów, opiewających na kwotę po 1 zł. Każdy z tych sześciu kuponów daje nabywającym je, podobnie jak pierwszemu odbiorcy, prawo do jednego ubrania, jednakowoż pod tym samym warunkiem zbycia dalszych sześciu kuponów. Dopiero gdy ten drugi rząd odbiorców zdoła zrealizować wszystkie kupony, t. j. gdy fabryka jest w posiadaniu 43 zł., pierwszy odbiorca otrzymuje ubranie. Tych sześć osób, które nabyły kupony od pierwszego odbiorcy, dopiero wtedy otrzymują ubrania, gdy trzeci rząd odbiorców zdoła zrealizować kupony nabyte od drugiego rzędu.

Z tego przykładu widać, że tworzenie nowych rzędów odbiorców musiałoby iść w nieskończoność, gdyby wszyscy którzy nabywają kupony mieli uzyskać możność zrealizowania swego prawa do ubrania. To jest — rozumie się — niemożliwe i im dalszy jest rząd odbiorców, tem trudniej im będzie uzyskać nabywców na kupony, tak, że już przeważnie w trzecim rzędzie znajduje się wiele osób, które dla braku możności pozbycia sześciu kuponów, wziętych do zrealizowania, utracą bezpowrotnie wpłaconą w gotówce kwotę 1 zł.

System powyższy ma zatem charakter gry, której szanse się coraz więcej pogarszają w miarę, jak się system rozszerza — a wysokość szkody, którą biorąca w nim udział publiczność w razie wielkiego rozszerzenia się jego musi ponosić, może osiągnąć nieprzewidziane z góry rozmiary.

Szerzenie się tego systemu grozi nadto niszczącą konkurencyą podrzędnym przedsiębiorstwom przemysłowym o stałej siedzibie, wreszcie system ten, sam swoją zewnętrzną nieuchwytnością usuwa się z pod przemysłowo-policyjnego nadzoru.

W celu położenia tamy szerzeniu się tego objawu, urągającego zasadom zdrowego życia gospodarczego, jako też dla ochrony interesów konsumującej publiczności a także i osiadłego przemysłu widziało się Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem handlu spowodowanem reskryptami z 1[illegible] tnia 1900 l. 11.605 i 13 sier[illegible] zalecić Namiestni[illegible] przed [illegible]

[illegible] zapo[illegible]szego systemu i to [illegible] przedsiębiorcom uprawiającym [illegible] i ich agentom, lecz także przeciw odbiorcom kuponów, starającym się pozbyć je dalej.

— **Ruch pociągów** na kolei żelaznej Borki Wielkie-Grzymałów został z powodu zawiei śnieżnej z dniem dzisiejszym aż do odwołania wstrzymany.

— **Pomnik na cześć ś. p. kardynała ks. Sembratowicza.** W Podlutem koło Perehińska, gdzie spędzał zwykle lato ś. p. kardynał Sembratowicz, wzniesiono na cześć jego pomnik w kształcie wysokiego obelisku, na kamiennej podstawie. Na froncie wyryto krzyż, a pod nim napis: „Pamięci ks. Metropolity Kardynała Sembratowicza. 1900. Wł. Schmidt". Pomnik stoi na wysokiej skale, naprzeciw cerkwi. Wystawił go właściciel dóbr skolskich p. Schmidt, który od kilku lat dzierżawi lasy w Perehińsku, należące do metropolii lwowskiej.

— **Opłatek w „Sokole"** odbędzie się w sobotę, dnia 5 b. m., o godzinie 8 wieczorem. Wkładka na wieczornicę wynosi 2 K. Zapisywać się można w kancelaryi Towarzystwa od 5—8 wieczorem.

— **Egzamina kwalifikacyjne** dla nauczycieli i nauczycielek pospolitych szkół ludowych rozpoczną się 18 lutego r. b. przed komisyą egzaminacyjną w Stanisławowie. Podania należycie udokumentowane należy za pośrednictwem właściwej c. k. Rady szkolnej okręgowej wnieść najdalej do końca b. m.

— **Nieszczęśliwy wypadek** wydarzył się wczoraj w młynie parowym „Marya Helena" na Żółkiewskiem. Robotnik Piliszański lak nieostrożnie manipulował przy maszynie, że stracił trzy palce u prawej ręki. Pogotowie towarzystwa ratunkowego udzieliło mu pierwszej pomocy.

— **Motyle w zimie.** Dziś przed południem w niewytłómaczony sposób dostał się do lokalu administracyi *Gazety Lwowskiej* motyl, zwany „furczygołąbek".

— **Obiecujące dzieci.** Jedenastoletni Grzegorz Sabat i 13-letni Włodzimierz Potocki korzystając z chwilowej nieobecności handlarki nafty Biławki pod l. 8 ul. Zyblikiewicza, dobranym kluczem dostali się do sklepiku i wykradli z lady 30 K. Udało się jednak obu praktykantów złodziejskich przytrzymać.

— **Skradziono** wczoraj wieczorem z zamkniętego pomieszkania budowniczego St. K., przy ul. Łyczakowskiej 53 a), futro bobrowe o wierzchu tabaczkowym, 2 kołdry, 3 poduszki, bieliznę znaczoną częściowo literami E. G. i pulares z kwotą 290 K.; — kilku lokatorom z ulicy Leona Sapiehy 33 wykradziono z zamkniętego mieszkania rzeczy na 380 K. wartości.

— **Nagła śmierć.** Wczoraj wieczorem po godzinie 8 zmarł nagle na udar serca znany kupiec i przemysłowiec lwowski Adolf Nadwodzki, posiadający pracownię i handel wyrobów tokarskich w Rynku. Ś. p. Nadwodzki liczył lat 64.

— **Wystawę obrazów** Michała Stachowicza oraz pamiątek po nim, w 75-letnią rocznicę jego zgonu, postanowiło urządzić Towarzystwo miłośników historyi i zabytków m. Krakowa, w celu zebrania funduszu na sprawienie tablicy pamiątkowej, tudzież w celu zgromadzenia materyału do zamierzonej monografii o tym krakowskim malarzu, który jeden z pierwszych w Polsce wprowadził do malarstwa motywy narodowe.

Aby cel powyższy osiągnąć, postanowiono oprócz dzieł artysty, jako to: obrazów olejnych, akwarel, rysunków, rycin i t. d., utworzyć także dział pamiątek osobistych i dokumentów, któreby mogły w jakikolwiek sposób przyczynić się do bliższego poznania tego na wskróś krakowskiego artysty, dotychczas nie tyle znanego, ileby na to ze względu na przedmioty w obrazach swych przedstawione zasługiwał.

Komitet wystawy, wybrany z Tow. miłośników historyi i zabytków Krakowa, zwraca się z prośbą do osób, posiadających prace i pamiątki po Stachowiczu, aby zawiadomiły o tem komitet, oraz aby podały przynajmniej w przybliżeniu rozmiary przedmiotów, przeznaczonych do wystawienia, o ile możności do dnia 15 b. m. pod adresem: Archiwum m. Krakowa, ulica Sienna 16.

W skład komitetu wchodzą pp.: prof. dr. Jerzy hr. Mycielski przewodniczący, Julian Pagaczewski sekretarz, dr. Klemens Bąkowski, Władysław Bartynowski, Stanisław Cercha, docent dr. Feliks Kopera, prof. dr. Stanisław Krzyżanowski, dr. Józef Muczkowski i dr. Adolf Sternschuss.

— **Samopomoc lekarzy.** W K[illegible] powstaje Towarzystwo samop[illegible] rego celem ma być [illegible] resów st[illegible]

[illegible], dnia 3 [illegible]nka (Collegium no[illegible] po południu.

— **Budżet m. Krakowa** na rok 1901. Ogół wydatków tak zwyczajnych jak i nadzwyczajnych wynosi 2,967.248 K., ogół zaś dochodów 2,282.910 K., pozostaje więc do pokrycia niedobór 684.338 K.

— **Amator zimnych kąpieli.** Z Sokala donoszą: Wieśniak ze wsi Skomoroch, Sagański, liczący lat 52, urządził sobie onegdaj o godzinie 9 rano z przyzwyczajenia kąpiel w rzece Bugu, podczas 17 stopni mrozu. Sagański rozebrawszy się, wlazł na lód, odbił kolanami brzeg lodu, następnie skoczył do wody, dał trzy razy nurka, potem obmył się i wylazł z wody. Ubrawszy się, poszedł do miasta na śniadanie. Urządza on sobie taką kąpiel w największe mrozy dwa razy na tydzień.

— **Pożar.** Z Żydaczowa piszą nam: W dniu 25 grudnia z. r. około godziny 9 przed południem wybuchł pożar w Kijowcu w domu Piotra Mełeszki i obrócił w perzynę dziesięć domów mieszkalnych wraz z budynkami gospodarczymi. Z przeprowadzonych dochodzeń okazało się, że pożar ten powstał przez nieostrożne obchodzenie się Piotra Mełeszki z ogniem przy lanin świec woskowych do cerkwi. Ogólna szkoda wynosi w przybliżeniu 40.700 K. Z pomiędzy 10 pogorzelców było tylko 7 ubezpieczonych na łączną kwotę 8000 K.

— **Wyrodna matka.** W Podgórzu utopiła onegdaj w Wiśle niejaka Katarzyna Kusz swoje jednoroczne dziecię. Przyłapana na zbrodniczym czynie, przyznała się do winy.

— **W Zakopanem** bawiło po dzień 24 grudnia z. r. ogółem 7959 osób.

— **Z Wiednia** donoszą, że na walnem zgromadzeniu "Związku prasy zagranicznej" wybrano do syndykatu dotychczasowych członków pp. Alfreda Szczepańskiego *(Kuryer Warszawski)*; dr. Jana Horowitza *(Daily Chronicle)* i p. Hermana Greinla *(Hamburger Nachrichten)*.

W ubiegłym roku do Związku należało 51 reprezentantów dzienników europejskich i amerykańskich.

— **Uczenice złodziejki.** Szajkę małoletnich złodziejek odkrył w Nowym Sączu inspektor tamtejszej policyi miejskiej. Tworzyło ją kilka uczenic szkoły wydziałowej żeńskiej. Szajka ta operowała już od dłuższego czasu w mieście z niesłychaną bezczelnością i sprytem, zrabowała też mnóstwo dywanów, precyozów, bižuteryi, bakalij i t. p. rzeczy. Ogólnej wartości skradzionych przedmiotów dziś oznaczyć nie można, nie zgłosiły się bowiem jeszcze wszystkie okradzione osoby. Skradzione przedmioty zastawiały małoletnie złodziejki w Kasie oszczędności, a niektóre z nich znaleziono przy rewizyi u ich rodziców. Śmiałością w kradzieżach odznaczała się szczególnie pewna 17-letnia dziewczyna, która żydówce Sperlingowej usiłowała w biały dzień zedrzeć złoty łańcuszek z szyi, tak, że go rozerwała na dwie części i to spowodowało jej uwięzienie. Obiecujące dziewczęta osadzono na razie w aresztach miejskich.

— **Okropna zbrodnia.** Niezwykłej zbrodni dopuszczono się w tych dniach w Orense. Jeden z kapłanów otruty został winem konsekrowanem podczas odprawianej przez siebie Mszy św. Stan kapłana bardzo groźny. Przyczyna zbrodni oraz sprawca nieznani.

— **Tajemniczy wypadek** wstrząsnął onegdaj mieszkańcami Warszawy. Oto w dniu 23 z. m. po godzinie 11 znaleziono bez życia w mieszkaniu własnem Zygmunta Zaleskiego, lekarza-dentystę, liczącego lat 36, znanego w szerokich kołach m. Warszawy. Pierwsza zauważyła wypadek żona zmarłego, przybyła w ubiegły piątek z Krakowa, gdzie bawi dla kształcenia dzieci, a wezwany lekarz i przybyły niebawem komisarz cyrkułu wraz ze swym pomocnikiem, stwierdzili już tylko skon. Zmarły leżał w swym gabinecie ubrany, lecz bez surduta. Przy oględzinach pokoju znaleziono rewolwer sześciostrzałowy, z dwoma strzałami spalonymi i dwoma wystrzelonymi. Uwagę zwrócił również otwór od kuli w szybie lufcika.

Tego dnia ś. p. Zaleski wraz z żoną i dwojgiem dzieci był na obiedzie u szwagra swego p. H., dyrektora jednej z większych fabryk na Solcu, zkąd powrócił wraz z żoną około godziny 7 wieczorem. Gdy następnie dzieci i żona udały się na spoczynek, ś.p. Zaleski wszedł do swego gabinetu. Celem wyjaśnienia, czy to był wypadek, czy zbrodnia, zarządzono śledztwo.

— **O Paderewskim** donosi *Kuryer Poranny*, iż znakomity nasz muzyk wbrew wszelkim wieściom jest w najlepszem zdrowiu i humorze, jak tego dowodzi list świeżo pisany do jednego z czytelników. Wieść o chorobie dotyczy prawdopodobnie syna Paderewskiego, dojrzałego już mężczyzny.

— **Małoletni** [illegible] gen w Kr[illegible]

[illegible] Domа[illegible]bawkami podzieliła, a [illegible] nie chciała, kamieniem rozwa[illegible] jej głowę, a następnie trupa ukrył pod kupą kamieni. Zapytany o siostrę, kłamał, iż nie wie, gdzie się znajduje. Gdy zwłoki zamordowanej znaleziono, młodociany zbrodniarz uciekł, schwytano go jednak w sąsiedniej wiosce.

— **Straszna śmierć.** Onegdajszej nocy na stacyi Nieszawa, linii Aleksandrowskiej kolei warszawsko-wiedeńskiej, w czasie postoju pociągu osobowego nr. 15, zdążającego w stronę Aleksandrowa, służba stacyjna zauważyła zawieszone na kranie bocznym parowozu zeszpecone martwe zwłoki w odzieży służby drogowej. Jak się przekonano następnie, podczas przebiegu tegoż pociągu, pomiędzy stacyami Kutno i Ostrowy, na 127 wiorście został najechany i następnie pochwycony kranem drożnik miejscowy 48-letni Łukasz Kozerski, który też wleczony był przy parowozie 70 wiorst, a czego wobec ciemności tak służba drogowa, jak służba stacyj poprzednich w Koliskach, Kowalu i Włocławku nie zauważyła.

— **Napis na nagrobek.** Pomiędzy papierami zmarłego niedawno w Charkowie dr. Włodzimierza Aleksandrowa, znaleziono świstek papieru, na którym zmarły skreślił czterowiersz, jaki ma być umieszczony na jego nagrobku. Brzmi on w dosłownem tłómaczeniu: „Włodzimierz Aleksandrow, doktor medycyny, umarł z tej samej przyczyny, z jakiej i ci wszyscy umierają, których całkiem medycyny nie znają".

— **Wielką defraudacyę** odkryto — jak donoszą z Petersburga — w oddziale jekaterynosławskim Banku państwa.

— **Niedźwiedź jeźdźcem.** We wsi Glebówka, gub. kijowskiej, włościanin do wieczora nie mógł odszukać krowy, będącej na pastwisku. Nareszcie wieczorem usłyszał tętent i ujrzał, jak krowa wpadła na podwórze a na niej siedział niedźwiedź. Na krzyk zbiegli się ludzie, ktoś zdążył niedźwiedzia ugodzić kijem w łeb, ale ten oprzytomniawszy, zeskoczył z krowy i uciekł do lasu.

— **Stracenie mordercy Kettelera,** ambasadora niemieckiego w Chinach, odbyło się jak to już doniósł telegram, w dniu św. Syl[illegible]

[illegible] ale [illegible] nia [illegible] mieckie[illegible] hai na wóz[illegible] miejsce, gdzie [illegible] z nóg kajdany, zost[illegible] rękach. Skazaniec nie okazyw[illegible] dał dokoła, a nawet kilka razy uśmiechnął się ironicznie. Nagle przemówił kilka słów do publiczności. Na zapytanie jednego z oficerów odpowiedział tłómacz, że słowa, które wyrzekł Enhai, znaczą: „Jestem przekupiony". Następnie skazaniec zachowywał się przez kilka minut spokojnie, aż wreszcie zaśmiał się i znowu przemówił do publiczności: „Patrzcie, jak serce moje spokojne". W dwadzieścia minut po przywiezieniu skazańca przybył generał Lessel, odczytano wyrok, oddano nieszczęśliwego Chińczyka w ręce chińskich urzędników, poczem głowa jego spadła pod toporem kata.

Notatki literacko-artystyczne.

Z teatru. Przedstawiona wczoraj komedya A. Dumasa (syna) p. t. „Pan Alfons" jest zręcznie uscenizowanym paradoksem, który chyba w wyjątkowych wypadkach znaleźć może zastosowanie. Ani tak wysoce szlachetnego i łatwo przebaczającego męża, jak kapitan okrętu p. de Montaiglin, ani tak zacnej, pomimo upadku, kobiety, której nie tknęło zepsucie cynicznego kochanka, jak żona kapitana, ani wreszcie tak dobrodusznej i do gruntu poczciwej, zbogaconej ex-kelnerki, jak pani Guichard, życie nie wytwarza codziennie. To są postacie tak umyślnie postawione, aby uplastyczniły tezę autora: *Pardonne-lui!* Teza łatwiejsza do wygłoszenia, niż do zastosowania w życiu, zwłaszcza, jeżeli to przebaczenie ma iść aż do zapomnienia, aż do przyjęcia ciężaru winy na siebie. — W każdym razie teza zajmująca, a sposób jej przeprowadzenia niezmiernie zręczny i w całem znaczeniu tego wyrazu, sceniczny. — Aby jednak widz mógł w całej pełni ocenić zalety sztuki, musi ona być graną z niezwykłą werwą i subtelnością w szczegółach. Tej werwy i subtelności brakowało wczoraj najzupełniej. Bardzo dobrą wszakże pod względem charakterystyki była panna Wojnowska w roli pani Guichard; samą powierzchownością swoją wywierała odpowiednie wrażenie, — prawda jednak wyznać każe, że dykcya niewyraźna, czasem zbyt szybka, to znów przerywana [illegible] skutkiem braku pamięci, ni[illegible] nia spotęgow[illegible]

[illegible] p. Chmie[illegible] kapitan okrętu; szlachetny [illegible]nie, kazał widzowi wierzyć w możebność takiej siły przebaczenia. P. Adwentowicz jako cyniczny Oktawiusz, „pan Alfons", — ma dziwny sposób grania — jak przez sen, zupełnie obojętnie, niemal apatycznie. Autor miał chyba zupełnie inny typ na myśli. Nie przeczymy, że artysta miał wczoraj parę chwil szczęśliwych, ale w całości rola ta, główna w sztuce, zbladła do niepoznania. Lecz on przynajmniej nie psuł wrażenia do tego stopnia jak Basia Zielińska w roli Adryanny. Pozostanie chyba na zawsze tajemnicą, dlaczego rolę tę powierzono dziecku, które w rzeczywistości może mieć lat dziesięć czy jedenaście, ale wygląda na pięć — i kazano mu ohydnie a nieprawdopodobnie kłamać, podkreślać kłamstwa i osłaniać z całą świadomością upadek matki, czynić słowem widowisko podobne do produkcyi z „uczonemi fokami". Było to widowisko wprost wstrętne, gdy owo na pozór pięcioletnie dziecko hamowało w czas swe uczucia, nazywało matkę „panią", pokrywało w lot prawdę — fałszem. Znany jest typ dziecka zwanego *enfant terrible* — on jest w naturze dziecięcej, — ale takiego potwornego dziewczątka, jakiem była wczoraj gorąco przez galeryę oklaskiwana Basia, chyba świat nie widział! W oryginale Adryanna ma podobno lat piętnaście, dla Basi zmieniono wiek ten na lat jedenaście a Basia wyglądała i mówiła, jak pięcioletnia!

Nie pisaliśmy o przedstawieniu wybornej farsy Fredry syna „Oj młody! młody!" bo chętnie nie wdajemy się w szczegółową ocenę przedstawień chybionych. Naszem zdaniem jest to farsa, jedna z nielicznych w polskiej literaturze dramatycznej, która zasługuje na staranne przedstewienie. A co do tego mielibyśmy cały szereg zapytań: dla czego artyści mający być zamożnymi obywatelami wiejskimi, przebrani byli za ekonomów? dla czego jedna z pań wykwintnych chodziła ciągle w szlafroku? dla czego druga mówiła jakby tylko do siebie i dla siebie? dla czego pokojówka, nosząca bieliznę na strych, ubrana była tak strojnie i miała lakierowane buciki, jak panna domu? dla czego jeden — zkądinąd znakomity artysta — ciągle porozumiewał się wzrokiem i uśmiechami z publicznością, ciągle monologował, przypominając widzowi, że to nie życie, lecz teatr, — że to aktor mówi do publiczności? — Z obowiązku zaznaczamy te rażące braki, w nadziei, że to tylko

...o-
...ystów
...e uznanie. —
...y.

Koncert. Dnia 11 b. m. w piątek odbędzie się koncert p. Ireny Bohussównej ze współudziałem p. Aleksandra Myszugi. Sympatyczna i utalentowana artystka, przenosi się na stały pobyt do Medyolanu i pragnie wystąpić przed swoim wyjazdem przed publicznością lwowską, która ją darzyła szczerem uznaniem.

Echo jubileuszu Sienkiewicza. *Temps* paryski zamieszcza obszerny artykuł o uroczystościach jubileuszowych na cześć Sienkiewicza. Artykuł, podpisany *Un Polonais,* ma tę dla nas wielką zaletę, iż jest nietylko szczegółowy ale i dokładny.

Z teatru. Jutro w sobotę po południu dla młodzieży szkolnej zamiast zapowiedzianej komedyi: „Dożywocie“ danym będzie „Hajduczek“. Zmianę tę spowodowała chwilowa niedyspozycya p. Solskiego.

Na wtorek przygotowuje się wznowienie jednej z najmelodyjniejszych oper dawnego repertoaru, a mianowicie Flotowa „Martę czyli kiermasz w Ryszmondzie“, z udziałem pań: Ruszkowskiej, Kasprowiczowej; pp.: Drzewieckiego, Jeromina i Paszkowskiego w głównych partyach.

Repertoar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś w piątek „Żydówka“, wielka opera w 5 aktach Halevy'ego. Pierwszy gościnny występ Ignacego Warmutha w partyi Eleazara.

W sobotę po południu dla młodzieży szkolnej „Hajduczek“, komedya w 4 aktach z powieści H. Sienkiewicza „Pan Wołodyjowski“ przerobił J. Popławski.

W sobotę o godzinie 7 wieczorem „Oj młody, młody!“, komedya w 4 aktach Jana Al. hr. Fredry, syna.

W niedzielę o pół do 4 po południu „Gwałtu co się dzieje!“, komedya w 3 aktach Al. hr. Fredry, ojca; — i „W studni“, opera komiczna w 1 akcie Blodka.

W niedzielę o godzinie 7 wieczorem po cenach dramatu „Nietoperz“, opera komiczna w 3 aktach J. Straussa.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Z c. k. kolei państwowych. JE. Pan Minister kolei żelaznych przeniósł adjunkta Józefa Swierczyńskiego z Dyrekcyi w Stanisławowie, na jego własne żądanie do okręgu Dyrekcyi krakowskiej.

Wiedeń, 4 stycznia. Targ zbożowy. *(Kursa w koronach i po 50 klg.)* Pszenica na wiosnę 7·80 do 7.81. Pszenica na maj-czerwiec —·— do —.—. Pszenica na jesień —·— do —·—. Żyto na wiosnę 7·70 do 7·72. Żyto na maj-czerwiec —·— do —·—. Żyto na jesień —·— do —·—. Kukurudza na maj-czerwiec 5·22 do 5·23. Kukurudza na czerwiec-lipiec —·— do —·—. Kukurudza na lipiep-sierpień —·— do —·—. Owies na wiosnę 6·19 do 6·20. Owies na maj-czerwiec —·— do —·—. Owies na jesień —·— do —·—. Rzepak na styczeń-luty —·— do —·—. Rzepak na sierpień-wrzesień —·— do —·—. Olej rzepakowy na styczeń-kwiecień —·— do —·—.

Usposobienie: spokojne. Pogoda: zimno.

Budapeszt, 4 stycznia. Targ zbożowy. *(Kursa w koronach i po 50 klg.)* Pszenica na kwiecień 7·50 do 7·52. Pszenica na październik 7·65 do 7·67. Żyto na październik —·— do —·—. Żyto na kwiecień 7·28 do 7·29. Owies na październik —·— do —·—. Owies na kwiecień 5·86 do 5·88. Kukurudza na październik —·— do —·—. Kukurudza na maj 4·92 do 4·94. Rzepak na sierpień 12·75 do 12·85.

Oferty na pszenicę: dostateczne. — Chęć kupna: słaba. — Usposobienie: spokojne. — Pogoda: piękna, zimno.

Berlin, 4 stycznia. Banknoty austryackie (podług obliczenia procentowego) 85·05. Spirytus 44·50.

Frankfurt, 4 stycznia. Austryackie Kredyty 211·40. Koleje państwowe 144·40, Alpiny —·—, Disconto 177·50, Laura —·—, Montany —·—. Tendencya: —.

Paryż 4 stycznia. Trzyprocentowa renta 101·85. Mąka 28·55.

Targ zbożowy.

14·80 **Lwów**, 4 stycznia. Pszenica gotowa do 15·—, pszenica na termina 14·20 do 14·60, żyto gotowe 12·50 do 13·—, żyto na termina 12·40 do 13·—, owies obroczny gotowy 12·20 do 12 90, owies na termina 11·50 do 12·—, jęczmień pastewny 10·— do 11·—, jęczmień browarniczy 12·50 do 13·40, groch do gotowania 14·50 do 24·—, wyka —·— do —·—, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 11·60 do 12·40, hreczka —·— do —·—, koniczyna czerwona galicyjska 110·— do 130·—, biała 70·— do 120·—, tymotka 38·— do 48·—, szwedzka —·— do —·—, kukurudza —·— do —·—, nowa —·— do —·—, chmiel stary —·— do —·—, nowy za — kilo —·— do —·—, rzepak 26·50 do 27·—, groch pastewny 12·— do 13·—, lnianka 20·50 do 22·—.

Spirytus *loco* za 50 litr. gotowy 35·50 do 36·—, *paritas* Tarnopol na termin 32·50 do 33·—, waranty —·— do —·—.

OSTATNIA POCZTA

Wczoraj wieczorem odbył się u Najj. Pana obiad dworski, w którym wzięli udział liczni dostojnicy wojskowi i francuski *attaché* wojskowy.

Wczorajsza *Wiener Abendpost* dowiaduje się o zarządzeniach jakie wydano na zimę dla austro-węgierskiej eskadry w Azyi wschodniej. Mianowicie jeden z czterech c. i k. okrętów wojennych przezimować ma w zimowym porcie w Szanhaikwan, gdy trzy inne odpłyną na zimę do portów japońskich. „Zenta“ opuściła już doki. Oddział austryacki w Pekinie, który brał także udział w ekspedycyi do Kalganu i to bez żadnych strat przygotowany jest teraz zupełnie do służby lądowej w obecnej porze roku, tak, że mógł już nawet wysłać konny patrol. Stan zdrowia żołnierzy jest dobry.

Z Berlina zapewniają półurzędownie, że ostatnia podróż kanclerza hr. Bülowa do dworów południowo-niemieckich i następne obdarzenie go przez cesarza Wilhelma, tudzież księcia regenta bawarskiego najwyższymi orderami były wywołane wzmagającem się od pewnego czasu niezadowoleniem Bawaryi i Würtembergii z kierownictwa sprawami Rzeszy. Rządy w Monachium i Sztutgardzie oświadczyły, że nie mogą zezwolić dłużej na to, aby je systematycznie pomijano i aby Rzeszą niemiecką rządzono wyłącznie z Berlina. Kanclerz Bülow złożył podobno tak uspokajające zapewnienia, iż wszelkie nieporozumienia można uważać za zażegnane.

Pruskie ministerstwo stanu odbyło onegdaj posiedzenie pod przewodnictwem kanclerza hr. Bülowa. Przedmiotem obrad była mowa tronowa dla sejmu pruskiego i propozycye co do orderów i innych odznak z okazyi uroczystości koronacyjnej i orderowej, która się odbędzie 18 stycznia.

Organ agraryuszów niemieckich *Deut. Ztg.* notując pogłoski o ustąpieniu ministra hr. Posadowsky'ego, twierdzi, że należy je przyjmować z wielkiem niedowierzaniem, gdyż dymisya hr. Posadowsky'ego przyczyniłaby się do osłabienia stanowiska kanclerza hr. Bülowa. Kanclerz, odpowiadając na znaną interpelacyę w sprawie 12.000 marek, bronił energicznie hr. Posadowsky'ego, gdyby więc teraz zgodził się na jego dymisyę, stanąłby sam z sobą w sprzeczności.

Powrót cara Mikołaja do Petersburga nie nastąpi, jak dowiaduje się *Polit. Corresp.* przed 15 stycznia. Minister spraw zagranicznych hr. Lamsdorff pozostanie jeszcze i nadal w Liwadyi, natomiast inni ministrowie udadzą się już w dniach najbliższych do stolicy.

Chociaż rekonwalescencya cara postępuje bardzo dobrze, lekarze nie pozwalają mu jeszcze zajmować się sprawami państwa; z tego powodu załatwienie kilku ważnych spraw nastąpi dopiero po rossyjskim Nowym Roku. Do tych spraw należy przedewszystkiem nominacya warszawskiego generał-gubernatora, do której Mikołaj II. przywiązuje wielką wagę. Między kandydatami na to stanowisko wymieniony jest w pierwszej linii ks. Woroncow-Daszkow.

Z Pekinu donoszą, że pomiędzy Rossyą a Chinami zawartą została ugoda, w sprawie wojskowej okupacyi prowincyi Fung-Tsen w Mandżuryi przez Rossyan i objęcia cywilnej administracyi przez Chińczyków pod rossyjskim nadzorem.

Z Belgradu telegrafują, że pułkownik serbskiego sztabu generalnego Simonowicz o którego aresztowaniu pod zarzytem sprzeniewierzenia publicznych pieniędzy doniosła depesza, zastrzelił się wczoraj w więzieniu.

Wedle informacyi z Bukaresztu, stosunki pomiędzy Rumunią a Bułgaryą, które oddawna były naprężone, ale w ostatnim czasie znacznie się polepszyły, znowu psują się skutkiem zachowania się rządu bułgarskiego, który nie przedsięwziął żadnych kroków sądowych przeciw przywódcom macedońskiego komitetu. Dotknięta tem Rumunia postanowiła podobno nie odnawiać traktatu handlowego z Bułgaryą dobiegającego do kresu dnia 13 b. m.

Z Konstantynopola donoszą do *Polit. Corresp.*: Rząd turecki wydał rozporządzenie, według którego żydom, udającym się w charakterze kupców lub pielgrzymów do Palestyny, nie wolno przebywać w tym kraju dłużej nad trzy miesiące. Przez to rozporządzenie W. Porta zamierza zapobiedz osiedlaniu się żydów w Ziemi świętej. Poprzednio już wydano ustawę, zakazującą żydom zakupywania gruntów i nieruchomości w Palestynie. Przyczyną tych rozporządzeń, niezupełnie zgodnych z traktatem paryskim, a sprzecznych z wielką tolerancyą religijną Turków, jest obawa zupełnego zalania Palestyny przez żydów rossyjskich i rumuńskich. Początkowo rząd turecki nie zwracał uwagi na imigracyę żydowską i nie przeszkadzał osiedlaniu się. Zmienił jednak swoje postanowienie względem żydów, gdy rozwinął się ruch syonistyczny i zwrócono W. Porcie uwagę, że syoniści mają cele polityczne i marzą o odbudowaniu państwa żydowskiego.

Lord Roberts naczelny wódz armii angielskiej powrócił do Anglii, gdzie mu zgotowano entuzyastyczne przyjęcie. Królowa nadała mu tytuł hrabiego (earl) i najwyższe odznaczenie bo order podwiązki. W porcie Cowes witał powracającego wodza ks. Connaught i liczne deputacye. W odpowiedzi zaznaczył Roberts, że żałuje, iż powrót jego do Anglii nie jest oznaką zawarcia pokoju, jak się tego spodziewał. Ma on nieograniczone zaufanie do lorda Kitchenera, którego zadanie jest bardzo trudne. Nie ma on jednak obaw co do ostatecznego rezultatu wojny, Anglia musi dzieło zaboru doprowadzić do końca z całą energią i siłą.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 4 stycznia. Wybory ściślejsze do parlamentu odbędą się w Wiedniu, Bernie morawskiem i w Krems w poniedziałek 7 b. m., a w Tryeście w niedzielę 6. (Zobacz wyżej „Wybory do Rady państwa“. *P. R.*)

Wiedeń, 4 stycznia. *Politische Correspondenz* donosi z Rzymu: Papież Leon XIII. otrzymał od cara Mikołaja telegram, w którym car wyraża Ojcu św. swą wysoką cześć i składa mu życzenia z okazyi Nowego Roku jakoteż z powodu szczęśliwego oswobodzenia apostolskiego wikaryusza we wschodniej Mongolii przez wojska rossyjskie. Apostolski wikaryusz we wschodniej Mongolii znajdował się bowiem wraz ze wszystkimi innymi tamtejszymi chrześcianami w bardzo krytycznem położeniu, oblęgany przez bandy chińskie.

Antwerpia, 4 stycznia. Robotnicy portowi uchwalili wczoraj wieczorem zgodzić się na warunki pracodawców i rozpocząć na nowo pracę.

Smyrna, 4 stycznia. *Biuro Reutera* donosi, że z powodu wypadku dżumy zarządzono tu kwarantannę.

Konstantynopol, 4 stycznia. Wskutek stwierdzenia jednego wypadku dżumy w Smyrnie, władze sanitarne zarządziły 10-dniową kwarantannę dla wszelkich towarów przychodzących ze Smyrny.

Konstantynopol, 4 stycznia. W wilajecie Kossowo przyszło do krwawego zatargu między Bułgarami a tureckimi żandarmami i wojskiem; przyczyną rozruchów ma być agitacya komitetu macedońskiego.

Brest, 4 stycznia. Krążownik torpedowy „Fleurus“ został w czasie silnej mgły najechany i silnie uszkodzony.

Portoferrajo, 4 stycznia. Strejkuje tu około 2000 robotników. Dotychczas spokój.

Wypadki w Chinach.

Londyn, 4 stycznia. *Times* donosi z Pekinu, że Rossyanie mają oddać kolej żelazną Tientsin-Shanhaikwan hr. Walderseemu, który znowu ma ją wydać władzom angielskim. Rossyanie żądają jednak zawarcia umowy, która jest tak uciążliwą dla Anglii, że Anglia musi stanowczo przeciw jej treści zaprotestować.

Londyn, 4 stycznia. Dzienniki wieczorne donoszą z Pekinu pod datą 1 stycznia: Na dzisiejszej konferencyi postanowili posłowie nie odpowiadać na pytania rządu chińskiego w sprawie żądań mocarstw, dopóki przyjęcie ich nie zostanie podpisane przez chińskich pełnomocników. Po podpisaniu proszą posłowie komendantów wojskowych o wstrzymanie wszystkich ekspedycyj wojskowych.

Waszyngton, 4 stycznia. Podług telegramu z Pekinu z dnia wczorajszego, odbyło się tam wczoraj zgromadzenie posłów, na którem zawiadomiono, że ks. Czing i Li-Hung-Czang gotowi są podpisać umowę co do rokowań pokojowych.

Podbój Transvaalu.

Haga, 4 stycznia. Urzędowy biuletyn opiewa: Prezydent Krüger wprawdzie niebardzo spokojnie przepędził noc ubiegłą, jednakże wczoraj rano miał się nieco lepiej. Katar oskrzelowy ma przebieg normalny.

Londyn, 4 stycznia. Przybył tu marszałek Roberts. Powitał go książę Walii, markiz Landsdowne, sekretarz stanu Brodrick i inni członkowie gabinetu a ludność przyjęła go entuzyastycznymi okrzykami.

Londyn, 4 stycznia. Dzienniki poranne donoszą z Pretoryi 2 stycznia: Utworzył się tu komitet pokojowy, złożony z czterech byłych członków Volksraadu; między nimi jest brat generała Cronje. Komitet ma zamiar sprowadzić porozumienie między lordem Kitchenerem a walczącymi Boerami, celem uzyskania zawieszenia broni i prowadzenia rokowań pokojowych.

Londyn, 4 stycznia. Dzienniki wieczorne donoszą z Kapstadtu, że o 80 mil na północny wschód od Matjesfontain wre właśnie walka.

Kapstadt, 4 stycznia. Sytuacya w Kolonii przylądkowej przedstawia się ponuro. Ludność holenderska wspiera wszędzie Boerów, którzy tam zbrojnie wtargnęli. Z tego powodu domagają się tamtejsze władze angielskie znacznych posiłków z Anglii. Przednia straż Boerów stoi koło Maisburga o 25 mil na północny wschód od Craddoks i Carnacon. Oddziały Boerów pod dowództwem Hertroga, Wenelsa, Pretoriusa i Nieuwenhouta maszerują na Fraserburg i stoją już pod Spionsbergiem plądrując nieustannie. Pułkownicy Delisla i Thorney Croff ścigają nieprzyjaciela, ale konie i muły ich oddziałów są bardzo wyczerpane.

Kapstadt, 4 stycznia. Z okrętów wojennych wysadzono na ląd znaczną ilość żołnierzy celem wzmocnienia załogi. Przewieziono na ląd także kilka dział.

Kapstadt, 4 stycznia. Anglicy stoczyli wczoraj walkę z Boerami znajdującymi się w zachodniej stronie kolonij Przylądka, wyparli ich i obsadzili Fraserburg. Nieprzyjaciel pomaszerował do Vilistown, na północ od Fraseburga. Wiele oddziałów boerskich pojawiło się w Griqua-land-west; słychać, że mają zamiar obsadzić Griquatown, gdzie znajduje się silna załoga angielska.

Kapstadt, 4 stycznia. W Fraserburgroad zabrano pewną ilość paczek z napisem: „kondensowane mleko“, w których znaleziono 3000 patronów 500 kapsli i 150 funtów dynamitu.

Kapstadt, 4 stycznia. Wojska angielskie i ludność angielska opuścili Jagersfontain i Feuresmith, ażeby się skon entrować. Przez opuszczenie tych miejscowości, tak oddalonych mogą władze obchodzić się oszczędniej z siłami zbrojnymi, ze środkami komunikacyjnymi i z żywnością.

Wiedeń, 4 stycznia 1901. — Zamknięcie giełdy *(Schlusscource).* Godz. 2 min. 30. Akcye austryackiego Zakładu kredyt. 669·—, Akcye węgierskiego Zakładu kredyt. 674·—, Akcye Anglobanku 269·—, Akcye Unionbanku 541·—, Akcye Länderbanku 407·—, Akcye Bankvereinu 460·—, Akcye Bodencredit 875·—, Akcye galicyjsk. Banku hipotecznego 630·—, Akcye Kolei państwowych 670·25, Akcye Kolei Południowej 110·—, Akcye Tramway *A)* 240·—, Akcye Tramway *B)* 234·—, Akcye Kolei Elbethal 470·—, Akcye Kolei Północnej —·—, Akcye Kolei Czerniowieckiej 532·—, Akcye Alpiny 433·50, Akcye Rima Muranyi 472·—, Akcye Praskiego Towarzystwa żel. 1660·—, Akcye Fabryki broni 271·—, Akcye Tureckie tytoniowe 293·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi 91·75, Renta majowa 98·30, Austryacka Renta koronowa 98·50, Węgierska Renta koron. 92·35, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 91·60, 4 prc. Listy Banku krajowego 92·50, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 99·10, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 89·75, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 98·50, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 109·50, 4 prc. Galic. Obligacye propinacyjne 96·50, 4 prc. Galic. pożyczka kraj. z r. 1893 93·40, 4 prc. Pożyczka miasta Lwowa 88·—, Losy tureckie 105·75, Marki 117·60, Ruble 254·—.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowiecki.

Wystawy i Muzea.

Nieustająca Wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, przy placu św. Ducha l. 10, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 przed południem do godziny 5 po południu Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct. w dnie powszednie 30 ct. — Dla członków wstęp wolny.

Muzeum przemysłowe miejskie otwarte codziennie (z wyjątkiem poniedziałków) od godziny 9 rano do godziny 3 po południu w niedzielę i święta od godziny 10 rano do godziny 1 z południa. — Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godziny 11 przed południem do godziny 3 po południu (w niedzielę i święta od godziny 10 do godziny 1). — Wstęp w dnie powszednie 20 ct., w niedzielę wolny.

Nieustająca wystawa wyrobów przemysłu krajowego otwarta codziennie w domu niegdyś Biesiadeckich (przy placu Halickim). Wstęp wolny w poniedziałek czwartek i piątek, w inne dnie 10 ct. — Wszystkie przedmioty na sprzedaż.

Muzeum imienia Lubomirskich. W dnie powszednie otwarte od godziny 9 do 1 z południa, we wtorek i piątek od godziny 3 do 5, a w niedzielę przed południem od godziny 11 do 1.

Ruch pociągów osobowych c. k. kolei

obowiązujący z dniem 1. maja 1900 (Przyjazd i odjazd pociągów podany jest

Pociągi posp. o godzinie	Pociągi osob. o godzinie	przyjeżdżają do Lwowa [dworzec główny]
	12·05	Ze Stryja, Kałusza i Borysławia (ze Skolego od $^{1}/_{5}$ do $^{30}/_{9}$).
12·20		Z Czerniowiec, Itzkan, Constancy, Bukaresztu.
2·31		Z Krakowa, Orłowa, N. Sącza, Tarnowa, Jasła i Rzeszowa, Berlina, Wrocławia, Warszawy i Wiednia.
	3·35	Z Podwołoczysk, Tarnopola, Grzymałowa, Kopyczyniec.
	6·10	Z Krakowa, Berlina, Warszawy, Wiednia, Tarnowa, Rzeszowa, Rymanowa, Sanoka, Przemyśla.
	6·20	Z Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa, Husiatyna.
	6·46	Z Brzuchowic, (codziennie od $^{13}/_{5}$ do $^{16}/_{9}$ włącznie).
	7·45	Z Janowa.
	8·00	Z Tarnopola, (Krasnego, Brodów).
	8·05	Z Ławocznego, Stryja, Chyrowa, Sanoka, Kałusza i Pesztu.
	8·15	Z Sokala i Rawy ruskiej.
	8·50	Z Krakowa, Zagórza, Łupkowa, Przemyśla, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy, Orłowa, Tarnowa, Pesztu.
	11·45	Z Rzeszowa, (Lubaczowa, Jarosławia, Sambora i Przemyśla).
	11·55	Z Stanisławowa, (Kőresmező, Potutor, Chodorowa).
	12·55	Z Janowa.
	1·15	Z Skolego, Stryja, Kałusza, Chyrowa, (z Ławocznego od $^{1}/_{6}$ do $^{15}/_{9}$).
1.35		Z Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Tarnowa, Rzeszowa, Rozwadowa, Przeworska, Sanoka.
1·45		Z Czerniowiec, Itzkan. Bukaresztu, Gałacu, Jass, Husiatyna i Stanisławowa.
2·35		Z Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Grzymałowa, Husiatyna, Tarnopola i Brodów.
	3·14	Z Brzuchowic (od $^{13}/_{5}$ do $^{16}/_{9}$ w niedziele i święta).
	5·40	Z Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy, Grzymałowa, Kozowy, Brodów.
	5·45	Z Krakowa.
	5.55	Z Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa.
	6·00	Z Sokala, Bełzca, Lubaczowa, Rawy Ruskiej.
	7·24	Z Brzuchowic, (od $^{13}/_{5}$ do $^{16}/_{9}$ w niedzielę i święta).
	8·28	Z Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
8·40		Z Krakowa, Wiednia, Berlina. Wrocławia, Tarnowa, Lubaczoczowa, Sanoka, Pesztu, Przemyśla.
	8·50	Z Brzuchowic (od $^{13}/_{5}$ do $^{16}/_{9}$).
	9·23	Z Janowa (codziennie od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$)
	9·45	Z Krakowa, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Tarnowa, Jasła, Przeworska i Rozwadowa.
	10·00	Z Czerniowiec, Itzkan, Bukaresztu, Husiatyna, Potutor, Kőresmező.
	10·15	Z Ławocznego, Pesztu, Chyrowa.
	10·30	Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Brodów, Kopyczyniec.
		na dworzec „Podzamcze“
	3·12	Z Podwołoczysk, Tarnopola.
	7·40	Z Tarnopola.
2·20		Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy.
	5·17	„ „ „ „
	[illegible]	„ „ „ „

Pociągi posp. o godzinie	Pociągi osob. o godzinie	odjeżdżają ze [illegible]
12·40		Do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Ber[illegible]
2·51		Do Itzkan, Czerniowiec, Stanisławowa, Bukar[illegible]
	4·15	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Chyrowa, Sam[illegible]
	5·45	Do Brzuchowic, (od $^{13}/_{5}$ do $^{16}/_{9}$ codziennie).
	6·25	Do Ławocznego, Munkacza, Pesztu, Borysławia.
	6·30	Do Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Brodów.
	6·35	Do Stanisławowa, Podwysokiego, Potutor.
8·30		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Lubaczowa.
	8.40	Do Krakowa, Wiednia, Warszawy, Chyrowa, Przeworska, Rozwadowa, Stróża, Tarnowa.
	9·00	Do Skolego, Chyrowa, Kałusza, (do Ławocznego od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$)
	9·15	Do Janowa
	9·25	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna, Grzymałowa, Kozowy.
	9.55	Do Czerniowiec, Stanisławowa, Potutor.
	10·20	Do Sokala, Bełzca, Lubaczowa, Rawy ruskiej.
	1·25	Do Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{16}/_{9}$ w niedziele i święta).
1·55		Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy, Brodów).
	2·15	Do Brzuchowic (od $^{13}/_{5}$ do $^{16}/_{9}$ w niedziele i święta).
2·45		Do Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa, Husiatyna.
2·55		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina,
	3·05	Do Stryja (do Skolego tylko od $^{1}/_{5}$ do $^{30}/_{9}$).
	3·15	Do Janowa (codziennie od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$).
	3·26	Do Brzuchowic (codziennie od $^{13}/_{5}$ do $^{16}/_{9}$).
	3·30	Do Rzeszowa, Chyrowa, Przemyśla, Lubaczowa, Jarosławia.
	6·10	Do Stanisławowa.
	6·13	Do Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w dnie powszednie, a od $^{16}/_{9}$ do $^{8}/_{4}$ 1901 codziennie).
	6·30	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Orłowa, Tarnowa.
	6·50	Do Ławocznego, Munkacza, Pesztu, Chyrowa, Kałusza.
	7·10	Do Tarnopola i Brodów.
	7·25	Do Sokala i Rawy ruskiej.
	7·48	Do Brzuchowic (od $^{13}/_{5}$ do $^{16}/_{9}$ w niedziele i święta).
	9·12	Do Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
	10·50	Do Czerniowiec, Itzkan.
	10·40	Do Krakowa, Wiednia, Warszawy, Przeworska, Rozwadowa, Rzeszowa, Orłowa, Tarnowa.
	11·00	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Grzymałowa.
		z dworca „Podzamcze“
	6·43	Do Podwołoczysk, Kijowa, Odessy.
	9·42	Do Podwołoczysk.
2·08		Do Podwołoczysk, Kijowa, Odessy.
	7·33	Do Tarnopola.
	11·[illegible]3	Do Podwołoczysk.

Uwaga: Nocna pora oznaczoną jest ramkami. Powyższy czas środkowo-europejski jest wcześniejszy o 36 minut od czasu lwowskiego. Biuro informacyjne c. k. kolei państwowych w gmachu Dyrekcyi przy ul. Krasickich l. 5. udziela bliższych wyjaśnień sprzedaje bilety i karty okrężne, jakoteż i książeczki z rozkładem jazdy.

CENNIK
lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 4. stycznia 1901.

	płacą walutą K.	h.	żądają koron. K.	h.
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 k.)	630	—	650	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 k.)	354	—	364	—
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk. (400 koron)	424	—	430	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 k.)	533	—	540	—
Garb. w Rzeszowie po 200 zł. (400 k.)	—	—	150	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	410	—	420	—
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 k.)	400	—	420	—
II. Listy zastawne za 100 K. (bez kuponu bieżącego)				
Banku h. g. 5% wa. wyl. z 10%	109	50	—	—
„ „ $4^{1}/_{2}$% „ los. w 50 l.	98	30	99	—
„ „ 4% „ „ 60 l. po 200 K.	90	—	90	70
„ kraj. $4^{1}/_{2}$% w. a. los w 51 l.	99	—	99	70
„ „ 4% w. a. los w 57 l.	92	50	93	20
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	92	—	92	70
Tow. kredyt. galic. ziemsk. 4% los w $41^{1}/_{2}$ lat	93	—	93	70
4% los. w 56 lat	91	50	92	20
III. Obligi za 100 K.				
Gal. funduszu propinac. 4% w. a.	96	—	96	70
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	100	50	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2em.)	101	—	101	70
„ „ „ $4^{1}/_{2}$% (3em.)	99	—	99	70
Komunalne banku kr. (4em.) 4%	92	50	93	20
Kolej. lokalne dtto 4% po 200 k.	92	50	93	20
Pożyczki kraj. 6% wa. z r. 1873	100	—	—	—
„ „ 4% po 200 koron z roku 1893	93	50	94	20
Pożyczka m. Lwowa 4% po 200 k.	88	—	88	70
IV. Losy.				
Miasta Krakowa po zł. 20 (40 k.)	71	—	74[illegible]	—
M. Stanisławowa po zł. 20 (40 k.)	145	—	—	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	30	11	50
20 frankówka	19	10	19	40
100 rubli rosyjskich srebrnych	253	—	257	—
100 rubli rosyjskich papierowych	253	50	255	50
100 marek niemieckich	117	40	118	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 3. stycznia 1901.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	98.45	98.65
luty-sierpień	98.30	98.50
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	98.30	98.50
kwiecień-październik	98.30	98.50
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	176.—	178.—
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	136.10	137.10
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	164.50	165.50
„ „ 1864 po 100 zł.	198.50	199.—
„ „ 1864 po 50 zł.	198.50	199.—
Listy zast. domen. państ. 120 zł. 5 pr.	300.—	303.—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	117.60	117.80
Austr. renta w wal kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	98.25	98.45
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	95.70	96.10
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	113.50	114.50
Kol. za 200 zł. mk. $5^{1}/_{4}$ pr. (ostemp. akcye)	500.—	508.—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. $5^{1}/_{4}$ pr.	120.20	121.—
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	95.50	96.—
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye) 5 pr.	427.10	428.10
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	112.50	—.—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	131.—	—.—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	96.75	97.25
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	97.60	98.40
Kol. bukowińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	94.—	95.—
Kol. galic. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	97.20	98.—
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	95.—	95.70
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	117.25	—.—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	117.50	117.70
„ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 pr.	92.75	92.95
Węg. oblig. prop. za 100 zł. $4^{1}/_{2}$ pr.	98.50	99.20
„ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	140.—	141.—
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	166.75	167.25
„ „ „ za 50 zł. (100 kor.)	166.75	167.25
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii za 100 zł. 4 pr.	92.75	93.75
Węgier za 100 zł. 4 pr.	91.80	92.80
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1880 za 100 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Pożycz. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	107.—	108.—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	95.—	96.—
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	101.—	102.—
Gal. poż. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1893 za 200 k. 4 pr.	93.60	94.—
„ obl. prop. „ 1889 za 100 zł. 4 pr.	95.65	96.65
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	87.75	88.—
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—.—	—.—
Pożycz. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	78.—	80.—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	—.—	—.—
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los w 30 l. $4^{1}/_{2}$ pr.	99.90	—.—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	93.75	94.75
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	239.50	240.50
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	234.—	235.50
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	103.20	104.20
„ „ „ „ los 4 pr.	94.—	94.50
Gal. akc. ban. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	109.50	—.—
„ „ „ „ los. 50 lat $4^{1}/_{2}$ pr.	98.50	99.50
„ „ „ „ „ 60 lat za 200 kor. 4 pr.	89.65	90.50
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat.	92.50	93.25
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat.	94.—	95.—
„ „ „ „ 4 pr. stare	94.—	95.—
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	92.—	92.40
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. $4^{1}/_{2}$ pr. $51^{1}/_{2}$ lat zwrotne	98.65	99.—
Banku krajowego oblig. komun. 2 Emisya 5 pr.	100.50	101.50
Banku krajowego oblig. komun. 3 Emisya 42 lat za 200 kor. $4^{1}/_{2}$ pr.	99.—	100.—
Banku kraj. losy $57^{1}/_{2}$ l. za 200 k. 4 pr.	92.50	93.50
Austro-węg. banku $40^{1}/_{2}$ lat los. 4 pr.	98.50	99.50
„ „ „ 50 lat los 4 pr.	98.50	99.50
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Czeskiej kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	106.—	106.80
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 4 pr.	108.50	109.50
Kol. półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	97.90	98.60
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	100.—	100.30
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	98.—	98.80
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	98.—	98.60
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 5 pr.	86.75	87.75
Kolej. Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	94.—	94.70
Gal. Kol. lok. wschodn. za 100 zł. 4 pr.	—.—	—.—
Węg. gal. kolei em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	105.—	106.—
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	105.—	106.—
„ „ „ „ 1887 za 200 zł. 4 pr.	96.80	97.30
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	13.50	14.50
Zakład kred. dla hand. i przem. 100 zł.	390.—	394.—
Clary 40 zł. mk.	142.—	144.—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	—.—	—.—
Palffy 40 zł. mk.	144.—	146.—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	—.—	—.—
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	22.—	23.—
Losy fund. arcyks. Rudolfa 10 zł.	59.—	61.—
Salma 40 zł. mk.	179.—	180.—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	71.—	72.—
St Genois 40 zł. mk.	206.—	208.—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	160.—	—.—
„ „ Tryestu 100 zł. mk. $4^{1}/_{2}$ pr.	405.—	—.—
Pożyczka miasta Tryestu 50 zł. 4 pr.	—.—	—.—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-austr. 240 kor.	270.—	271.—
Peszt. banku handl. 500 zł.	2550.—	2560.—
Zakład kred. dla handlu i przem.	—.—	—.—
Węg. banku kredyt. 200 zł.	678.25	679.25
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	1480.—	1488.—
Galic. banku hipotecz. 200 zł.	634.—	636.—
„ „ dla handlu i przem. 200 zł.	356.—	364.—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	408.—	409.—
„ Austro-węg. 600 zł.	1694.—	1700.—
„ Związkow. (Unionbank) 200 zł.	543.—	545.—
Czesk. banku związk. 100 zł.	258.50	259.50
Zivnosteńska banka 100 zł.	264.—	264.50
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	400.—	410.—
„ „ „ akcye zakład 200 zł.	295.—	305.—
Kolei półn. ces. Ferdyn. 1000 zł. mk.	6260.—	6265.—
Kołomyj. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	535.—	537.—
„ wschodn.-galic.-lokaln. 200 zł.	392.—	400.—
„ państwowych 200 zł.	—.—	—.—
„ południowej 200 zł.	—.—	—.—
„ węg. galicyj. I. 200 zł.	414.—	415.50
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	743.—	747.—
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	854.—	858.—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	880.—	900.—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	437.50	438.50
Prazkiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	1670.—	1680.—
Schodnicy 500 kor.	1518.—	1540.—
Tureck. zarz. tytoniow. 500 franków	—.—	—.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	445.—	450.—
N. WEKSLE.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	117.60	117.80
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	240.10	240.30
Paryż za 100 franków	95.72	95.82
Petersburg za 100 rubli $5^{1}/_{2}$ pr.	—.—	—.—
Niemieckie banki	117.75	117.95
Włoskie banki	90.80	90.95
Francuskie banki	95.20	95.35
Szwajcarskie banki	95.20	95.35
O. WALUTY.		
Dukat cesarski	11.39	11.43
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—.—	—.—
20-frankówka	19.12	19.14
20-markówka	23.50	23.57
Rosyjski półimperiał	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	117.60	117.80
Włoskie banknoty za 100 lir.	90.70	90.90
Ruble	2.54	2.55

Licytacye.

L. cz. E. 1429/00 (3) [11196 3—3]

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Lisku, zastąpionego przez adw. dra Jana Strutyńskiego, odbędzie się dnia 22. stycznia 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III., licytacya realności lwh. 15 ks. gr. gm. kat. Serednica objętej, Józka Małachowskiego i Nastuni Małyk zam. Małachowskiej własnej.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 1530 kor.

Najniższa cena wynosi 1020 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oszacowania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Ustrzyki, dnia 2. grudnia 1900.

L. cz. E. 73/98 (57) [18 3—3]

Na żądanie Towarzystwa wzajemnego kredytu we Lwowie, zastąpionego przez adw. dra Krygowskiego we Lwowie, odbędzie się dnia 16. stycznia 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13, licytacya majętności „Za rzeką“ objętej lwh. 472 tusąd. ks. gr. dla większych posiadłości, wraz z przynależnościami, składającemi się z inwentarza żywego i martwego w protokole z 17. maja 1900 wyszczególnionemi.

Nieruchomość, wraz z przynależnościami, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 160.942 kor., przynależności zaś na 5942 kor.

Najniższa cena wynosi 107.294 kor. 68 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastraly, protokoły oszacowania i t. d) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI,
Lwów, dnia 1. grudnia 1900.

L. cz. E. 305/00 (6) [11165 3—3]

Dnia 25. stycznia 1901 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tut. sądzie w sali rozpraw Nr. I. licytacya 1/2 realności lwh. 16 ks. grunt. gminy Kostrze.

Nieruchomość powyższa oceniona na 479 kor. 95 hal.

Najniższa cena wynosi 311 kor. 64 hal. poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta odnoszące się do tej sprawy przejrzeć można podczas godzin urzędowych w tut. sądzie w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy. Oddz. II.
Skawina, dnia 30. listopada 1900.

L. cz. E. 1416/00 (7) [34 2—3]

Na żądanie Towarzystwa Zaliczkowego w Limanowej, odbędzie się dnia 14. stycznia 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8 w Limanowej, licytacya realności whl. 4, 5, 6, ks. gr. gm. kat. Kisielówka objętych, dłużnika Jana Golanki własnych.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytacyę, są ocenione na 1116 kor., odnośnie do lwh. 4, na 640 kor. odnośnie do realności whl. 5 i 6.

Najniższa cena wynosi co do lwh. 4 744 kor., whl. 5 i 6 534 kor., poniżej tej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Limanowa, dnia 18. listopada 1900.

L. cz. E. 1187/00 (8) [11186 1—3]

Na żądanie Towarzystwa kredytowego w Haliczu, odbędzie się dnia 28. stycznia 1901 o godzinie 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacya a) całej realności lwh. 1, b) całej realności lwh. 76, c) całej realności lwh. 143 i d) 1/3 części realności lwh. 179 ks. gr. gm. kat. Temerowce objętych.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione: ad a) na 2044 kor., ad b) na 970 kor., ad c) na 280 kor., ad d) na 30 kor.

Najniższa cena wynosi: ad a) 1362 kor. 6 hal., ad b) 646 kor. 6 hal., ad c) 186 kor. 6 hal., ad d) 20 kor., poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oszacowania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Halicz, dnia 7. grudnia 1900.

L. cz. E. 1175/00 (4) [11155]

Dnia 28. stycznia 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 6 sądu tutejszego licytacya połowy ciała hipotecznego lwh. 5 i 3/12 części realności lwh. 6 ks. gr. gm. Zakopane.

Powyższe realności oceniono na 911 kor. 81 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 607 kor. 87 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowytarg, dnia 26. listopada 1900.

L. cz. E. 521/99 (14) [11221]

Dnia 23. stycznia 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 2 tutejszego sądu nad apteką relicytacya realności lwh. 1 ks. gr. gm. Fraga objętej, Józefa Alta własnej.

Realność tę oszacowano na 2348 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1174 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Rohatyn, dnia 1. grudnia 1900.

L. cz. E. 2743/00 (6) [11146]

Dnia 25. stycznia 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 12 sądu tutejszego licytacya realności lwh. 298 Nd. 158 w Stryju, składającej się z domu parterowego mieszkalnego i budynku gospodarczego.

Wartość szacunkowa wynosi 8000 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 4000 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 9. listopada 1900.

L. cz. E. 962/00 (4) [9]

Na żądanie Towarzystwa „Czeremosch Christlicher Spar und Hilfsverein“ w Wyżnicy, odbędzie się dnia 25. stycznia 1901 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, licytacya realności objętej whl. 171 gm. kat. Rożen mały.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 540 kor.

Najniższa cena wynosi 360 kor. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oszacowania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kuty, dnia 14. grudnia 1900.

L. cz. E. 2993/99 (7) [11212]

Na żądanie powiatowej Kasy oszczędności w Dolinie, zastąpionej przez adw. dra J. Dobrowolskiego w Dolinie, odbędzie się dnia 25. stycznia 1901 o godz. 12 w południe, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, licytacya posiadłości wiejskiej objętej whl. 387 ks. gr. gm. kat. Lolin-Niagryn, w skład której wchodzi chata z podwórzem, ogrodem z 21 parcelami gruntowemi, wraz z przynależnościami, składającemi się z brogu, dwu drabin, dwu fur siana, krowy płowej i 10 korcy ziemniaków.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 2926 kor. 50 hal., przynależności zaś na 160 kor. 60 hal.

Najniższa cena wynosi 2058 kor. 07 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oszacowania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dolina, dnia 14. grudnia 1900.

L. cz. E. V. 443/00 (4) [11210]

Zobowiązani Karol Kohutiak i Zofia Kohutiak w Stanisławowie.

Na żądanie Izaka Bera Fischa i Mojżesza Weingartena w Stanisławowie, odbędzie się dnia 25. stycznia 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 37, licytacya realności lwh. 2736 gm. kat. Knihinin objętej, dłużników własnej.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 1844 kor. 16 hal.

Najniższa cena wynosi 922 kor. 8 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oszacowania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 37.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

O tabularne zanotowanie wyznaczenia terminu licytacyjnego na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości wzywa się c. k. sąd obwodowy w Stanisławowie, przesyłając Mu wygotowanie niniejszej uchwały.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Stanisławów, dnia 10. listopada 1900.

L. cz. E. 1252/00 (4) [36 1—3]

Na żądanie Jana Sali, odbędzie się dnia 25. stycznia 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1 w Myślenicach, licytacya realności wh.l 17 i 31/44 części realności lwh. 245 ks. gr. gm. kat. Krzyszkowice objętych, wraz z przynależnościami, składającemi się z martwego i żywego inwentarza.

Nieruchomości te, wystawione na licytacyę, są ocenione a mianowicie realność lwh. 17 na kwotę 4397 kor. 95 hal., 31/44 części realności lwh. 245 na kwotę 495 kor. 36 hal., przynależności zaś odnośnie do realności lwh. 17 na kwotę 440 kor.

Najniższa cena wynosi odnośnie do realności lwh. 17 kwotę 3225 kor. 30 hal., odnośnie do 31/44 części realności lwh. 245 kwotę 330 kor 24 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Myślenice, dnia 19. grudnia 1900.

L. cz. E. 283/00 (11) [58]

Dnia 21. stycznia 1901 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym, biuro Nr. 4, licytacya realności lwh. 32 ks. gr. gm. kat. Biegonice objętej, składającej się z młyna, zabudowań gospodarczych i gruntów.

Nieruchomość jest oceniona na 38.127 kor. 60 hal.

Najniższa cena wynosi 25.418 kor. 40 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym, biuro Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Stary Sącz, dnia 5. grudnia 1900.

L. cz. E. 3176/00 (4) [11214]

Na żądanie Berischa Bernsteina, odbędzie się dnia 25. stycznia 1901 o godz. 4 po południu, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, licytacya realności objętej lwh. 255 gm. Rożen mały, II. realności objętej lwh. 285 gm. Rożen mały, III. $^{1}/_{4}$ niewydz. części realności objętej lwh. 366 gm. Rożen mały.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione I. na 1360 kor, II. na 360 kor., III. na 116 kor.

Najniższa cena wynosi ad I. 907 kor., ad II. 240 kor., ad III. 78 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział IV.

Kuty, dnia 14. grudnia 1900.

L. cz. E. 513/00 (3) [11158]

Dnia 28. stycznia 1901 o godz. 11 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 6 sądu tutejszego licytacya 1/3 części realności lwh. 153 ks. gr. gm. Klikuszowa.

Powyższą część realności oceniono na 398 kor. 34 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 265 kor. 56 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Nowy Targ, dnia 20. listopada 1900.

L. cz. E. 947/00 (4) [11222]

Na żądanie Chiela Frühmana, odbędzie się dnia 28. stycznia 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacya połowy realności lwh. 61 ks. gr. gm. kat. Korodna, Schmelki Schottlanda własnej.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 334 kor. 80 hal.

Najniższa cena wynosi 223 kor. 20 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną. należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogły być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Ropczyce, dnia 10. października 1900.

L. cz. E. IX. 3152/00 (7) [11143]

Na żądanie Józefa Przyłudzkiego w Garlicy murowanej, odbędzie się dnia 28. stycznia 19 1 o godz. 10 przed południem, w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 57 w Krakowie, licytacya połowy realności lwh. 39 ks. gr. gm. kat. Krowodrza objętej, na rzecz Adolfa Zondry zapisanej.

Połowa nieruchomości, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 3000 kor.

Najniższa cena wynosi 1500 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 53.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.

Kraków, dnia 5. grudnia 1900.

Upadłości.

L. cz. S. 3,00 1 [10 2—3]

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Samborze zezwolił na otwarcie (kupieckiego) konkursu do majątku p. Emila Lichtensteina, właściciela handlu towarami galanteryjnymi (niezarejestrowanego w Drohobyczu), jakoteż do prywatnego majątku osobiście odpowiedzialnych spólników.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę sąd. W. P. Michała Panescha w Drohobyczu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. dr. Kmicikiewicza w Drohobyczu.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 11. stycznia 1901 godz. 12 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Drohobyczu przedłożyli dokumenta, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzycieli konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkursowej, zgłosili w c. k. sądzie powiatowym w Drohobyczu najdalej do dnia 1. marca 1901, a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 29. marca 1901 godz. 11 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzycieli, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza s zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spólników będzie oddzielnie prowadzonem.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w okręgu Drohobycza, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika do doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego; w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika do doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Sambor, dnia 24. grudnia 1900.

Konkursa.

L. 2783 900 [11199 3—3]

Konkurs.

Celem obsadzenia posady sekretarza Rady powiatowej w Żółkwi, rozpisuje się niniejszem konkurs. Posada nadaną będzie prowizorycznie, z płacą roczną 2400 kor.

Kompetenci winni przedłożyć:

1. dowód ukończonych studyów prawniczych,
2. poświadczenie dotychczasowego zajęcia,
3. metrykę chrztu,
4. oświadczenie, iż poddają się obowiązującemu w żółkiewskim Wydziale powiatowym regulaminowi służbowemu oraz
5. wykazać się dokładną znajomością obu języków krajowych i niemieckiego, w mowie i piśmie.

Podania własnoręcznie pisane i w powyższe dokumenta zaopatrzone, wnosić należy do Wydziału powiatowego na ręce podpisanego prezesa najdalej do końca stycznia 1901.

Z Wydziału powiatowego.

Żółkiew, dnia 27. grudnia 1900.

Prezes: Starzyński.

L. 2916 [46 2—6]

KONKURS.

Celem obsadzenia posady inżyniera Wydziału powiatowego w Husiatynie z rocznymi poborami łącznie z ryczałtem na objazdy 3600 koron, a w miarę zdolności kandydata i wyższymi stosownie do umowy, rozpisuje się niniejszem na podstawie uchwały Wydziału powiatowego z dnia 27 listopada 1900 konkurs.

Kandydaci winni się wykazać:

1. świadectwem zdrowia,
2. ukończonemi studyami technicznemi,
3. praktyką przynajmniej dwuletnią przy budowie dróg,
4. obywatelstwem austryackiem,
5. nieskazitelnym charakterem,
6. znajomością języków krajowych,
7. nieprzekroczonym 40 rokiem życia.

Posada powyższa nadaną zostanie prowizorycznie na rok jeden, po upływie którego nastąpić może stabilizacya.

Podania należycie udokumentowane i zaopatrzone stemplem na 1 koronę wnosić należy do Wydziału powiatowego w Husiatynie do 31 stycznia 1901.

Husiatyn, dnia 22 grudnia 1900.

Prezes Rady powiatowej.

L. 6841 [5 2—3]

KONKURS.

Wydział powiatowy w Tarnopolu rozpisuje niniejszem konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Mikulińcach.

Do okręgu sanitarnego w Mikulińcach należą gminy: 1. Wola mazowiecka, 2. Ludwikówka, 3. Ładyczyn. 4. Czartorya, 5. Myszkowice, 6. Łuka wielka, 7. Chatki przysiółek, 8. Nastasów, 9. Krzywki, 10. Łuczka, 11. Konopkówka.

Roczna płaca przywiązana do tej posady wynosi 1000 koron i 600 kor. ryczałtu na objazdy.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść należycie udokumentowane poprawnia[illegible] lekarskiej.

2. Swiadectwo le[illegible]dzone przez c. k. lekarza powiatowego, że petent jest dostatecznie fizycznie zdolny do pełnienia funkcyi lekarza okręgowego.

3. Swiadectwo z odbytej najmniej dwuletniej praktyki lekarskiej.

4. Dowód, że petent posiada obywatelstwo austryackie i zna oba języki krajowe.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Tarnopol, dnia 21 grudnia 1900.

L. 181 ex 1900 [43 2—3]

Konkurs.

Celem obsadzenia posady asystenta przy c. k. szkole położnych we Lwowie z remuneracyą roczną 800 kor. rozpisuje się konkurs.

Powyższa posada będzie nadaną na czas od 1. lutego 1901 do końca września 1902 Doktorowi wszech nauk lekarskich, który będzie obowiązany mieszkać w zakładzie.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania swe należycie udokumentowane na ręce c. k. krajowego referenta sanitarnego we Lwowie jako dyrektora szkoły najdalej do dnia 15. stycznia 1901.

Lwów, cnia 1. stycznia 1901.

L. Prez. 2208 4/00 [11206 2—3]

Konkurs.

Celem obsadzenia opróżnionej przy Sądzie obwodowym w Rzeszowie posady dozorcy więźni z płacą roczną 800 kor., 25°/₀ dodatkiem aktywalnym i umundurowaniem, rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 15. lutego 1901.

Podania wnosić należy do c. k. Prezydyum Sądu obwodowego w Rzeszowie.

Rzeszów, 28. grudnia 1900.

L. 2121/00 [62 1—3]

Konkurs.

C. k. Izba notaryalna we Lwowie rozpisuje niniejszem konkurs na opróżnioną przez śmierć c. k. notaryusza dra Karola Wursta posadę c. k. notaryusza we Lwowie i wzywa wszystkich tych, którzy mają chęć ubiegania się o nadanie im tej posady, względnie innej przez obsadzenie tej posady w okręgu tutejszej c. k. Izby notaryalnej opróżnić się mogącej, ażeby swe należycie adstruowane podania do 31. stycznia 1901 roku do tutejszej c. k. Izby notaryalnej wnieśli.

C. k. Izba notaryalna.

Lwów, dnia 28 grudnia 1900.

L. 6/901 [63]

Ogłoszenie.

Izba notaryalna we Lwowie wzywa kompetujących o posadę substytuta c. k. notaryusza w Bursztynie, ażeby swe podania do 8. b. m. do tejże Izby wnieśli.

C. k. Izba notaryalna.

Lwów, 3. stycznia 1901.

L. 3935 [11234 1—2]

Konkurs celem obsadzenia jednej opróżnionej prowizorycznej posady starszego dozorcy więzień II kategoryi płac przy c. k. zakładzie karnym dla mężczyzn w Wiśniczu obok Bochni upływa z dniem 28. stycznia 1901 roku.

C. k. Dyrekcya Zakładu kary.

Wiśnicz, dnia 29. grudnia 1900.

L. Praes. 311 6,00 [56 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Skolem przyjmie natychmiast wprawionego dyetaryusza. Wynagrodzenie 2 kor. dziennie. Przyjęcie nastąpi tylko za przedłożeniem świadectw.

Skole, 2. stycznia 1901.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 1/91 (2) [67]

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczony w Nr. 267 czasopisma „Naprzód“ z dnia 29. grudnia 1900 artykuł pod tytułem: „Stebelski-Spławski“ w ustępach a) od „Prokurator Stebelski na zapytanie“ do „Głosie Przemyskim“, b) „Wszystkie artykuły“ do „swoją ofiarę“, c) „o brutalnem spotwarzeniu“ do „groził mu kajdanami“ str. 6, łam 3 i str. 7, łam 1, zawierają znamiona występków z §§. 300, 488, 491 u. k. i art. V. ust. z 17. grudnia 1862 l. 8/63 Dz. pp., że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy karny jako prasowy.

Kraków, dnia 2. stycznia 1901.

…53)

…s!

…en hat …ortung der k. k. Oberlandes… über die Beschwerde der k. k. Staatsanwaltschaft Wien das Erkenntnis des k. k. Landesgerichtes Wien vom 30. November 1900, Pr XXXV. 377|3, abzuändern und zu erkennen befunden: Durch den Inhalt des in der Nummer 21 vom 28. November 1900 der periodischen Druckschrift: „Deutsches Bezirksblatt“ veröffentlichten Aufsatzes mit der Ueberschrift: „Deutschvölkische Wähler des fünften Wiener Wahlkreises!“ wird in den Stellen von „weg mit allen“ bis „Frack und Kaftan“ den Tahtbestand des Vergehens nach §. 303 St. G. begründet; es wird daher die verfügte Beschlagnahme bestätigt, das Verbot der Weiterverbreitung obiger Druckstelle nach §. 493 St. P. O. ausgesprochen und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare nach §. 37 Pr. G angeordnet.

Wien, am 11. December 1900.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 50 der periodischen Druckschrift: „Volkstribüne“ vom 13. December 1900, und zwar die Stellen in dem Artikel: „Soldatenschinder“ auf Seite 1 von „alljährlich werden“ bis einschließlich „verhängt worden ist“ ferner von „Nur gemeine“ bis einschließlich „Militarismus“ und von „aber wie viele“ bis einschließlich „gesundigt hat“ das Vergehen nach Art IV. des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, begründe, und es wird nach §. 493 St P O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §§ 487 bis 489 St. P. O. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 18. December 1900.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 17. December 1900, Pr. 639, die Weiterverbreitung der Nummer 99 der Zeitschrift: „Samostatnost“ vom 12. December 1900 wegen der Stellen von „Avsak i v ohledech“ bis „statni nemicnu“ von „Kazdebo svobody“ bis „a podveci und von „Poznamenavame take“ bis „snad naprawa“ des Artikels: „Konecne slovo ve veci ministerskeho narizeni ze dne 1. listopadu 1900 c. 182 r. z. und wegen des Artikels: „Z cinnosti militarismu“ nach §. 300 St. G. und Art. IV. des Gesetzes vom 17, December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 17. December 1900, Pr. 640, die Weiterverbreitung der in Prag erschienenen Flugschrift: „Soudruzi a soudruzky. Tiskem delnicke knibt skarny v Praze. Nakladem vlastnim“ wegen der Stellen von „Zde uvedeni zivnostnici“ bis „Loukota strizni obchod“ nach §. 302 St G. verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 17. December 1900 Pr. 641 die Weiterverbreitung der Nummer 25 der Zeitschrift: „Obuvnik“ vom 14. December 1900 wegen der Stelle von „To jiz jest az presprilis mnoho“ bis „muzete klidit bouri“ des Artikels: „Verujeme Vas“ nach §. 302 St G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 17. Deceber 1900, Pr. 613, die Weiterverbreitung der Nummer 100 der Zeitschrift: „Svoboda“ vom 14. December 1900 wegen der Stelle von „Sest delniku“ bis „skrtili a bodali“ des Artikels: „Volby volitelu v Plzni“ nach §§ 491 493 St. G. und Art. V. des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das k. k Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 17. December 1900, Pr. 642, die Weiterverbreitung der Nummer 50 der in Berlin erscheinenden Zeitschrift „Das kleine Witzblatt“ von 1900 (ohne Dotum) wegen des Inserates: „Soeben erschien: Fürstinzund Märthyrerin“ nach §. 64 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Jicin hat mit dem Erkenntnisse vom 18 December 1900, Pr. VIII 78, die Weiterverbreitung der Nummer 50 der Zeitschrift: „Trautenauer Zeitung“ vom 15. December 1900 wegen des Artikels: „Aus Anlaß der Weihnachtseinkäufe allen Deutschen zur Beherzigung“ nach §. 302 St. G verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnisse vom 18 December 1900, Pr. IV. 63/2, die Weiterverbreitung der Nummer 50 der Zeitschrift: „Posel z Podhori“ vom 15. December 1900 wegen der Stelle von „Vzdyt v Vidni“ bis „proti sve vuli“ des Artikels: „Politicky prehled“ nach §. 65 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 17. December 1900, Pr. 67, die Weiterverbreitung der Nummer 50 der Zeitschrift: „Deutsches Nordmährerblatt“ vom 15. Julmonds 2013 (1900) wegen des Artikels: „Wie geht es den Sachsen“ nach §. 63 St. G. verboten.

Zl. 292 (10982)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der nichtperiodischen Druckschrift: „An die Arbeiterschaft des Eisenwerkes St. Egydi“ Druck- und Verlagsanstalt „Vorwärts“ Frisch & Comp Wien IV., und zwar seiner Gänze das Vergehen nach §. 302 St. G begründe, und es wird nach 493 St. P. O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, nach §§ 487 — 489 St. P. O die Beschlagnahme bestätigt, und gemäß §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.

Wien, am 19. December 1900.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der periodischen Druckschrift: „Delnicke Listy“ Nummer 63 (180) vom 15 December 1900, und zwar der Artikel auf Seite 1 mit der Ueberschrift: „Finis Austriae“ in seiner Gänze das Verbrechen nach § 65 a St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, gemäß §§. 487 — 489 St. P. O. die Beschlagnahme bestätigt nnd gemäß §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der vorfindlichen Exemplare erkannt

Wien, am 19. December 1900.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Ansichtspostkarten, und zwar: 1. Serie von Postkarten betitelt: „Das Moorbad ein Scherz in 10 Bildern“ darstellend eine in's Moorbad steigende Frauensperson, und zwar hievon die Karten mit der Randbezeichnung D. H. C. 1435 V. 1436 VI., 1437 VII., 1438 VIII.; 2. Ansichtskarte (Photographie) darstellend eine Frauensperson, die mit einem Schirme nach einer Maus schlägt, mit der Randbzeichnung 6059 IV.; 3. Serie von Ansichtskaten darstellend eine Frauensperson bei der Morgentoilette, mit der Randbezeichnung 6060 II., III., IV., V., VI.; 4 Serie von Ansichtskarten, darstellend eine vor ihrem Bette sich entkleidene Frauensperson, mit der Randbezeichnung 4080/III., IV., V., VII., VIII., IX., XIII., XIV., XVI, XVII., XVIII. das Vergehen nach 516 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Ansichtskarten ausgesprochen, die verfügte Beschlagnahme nach §§. 487 bis 489 St. P. O. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 19. December 1900.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der vier Ansichtskarten, darstellend eine mit Pelz und Hut bekleidete Frauensperson in verschiedenen Stellungen das Vergehen nach §. 516 St. G begründe, und es wird nach § 493 St. P O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Ansichtskarten ausgesprochen und gemäß §. 37 Pr. G. auf Vernichtung der vorfindlichen Exemplare erkannt.

Wien, am 19. December 1900.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Ansichtskarten: 1. darstellend den kreisförmig eingerahmten Oberkörper einer Frauensperson mit einem Medallion um den Hals; 2. darstellend drei mythologische Gestalten mit der Bezeichnung „F. Cairo. Venus mit Amor und Apollo“ Nr. 2059; 3 eine Frauensperson im triefsten Negliege vor einem Toilettentische stehend das Vergehen nach §. 516 St G. begründen, und es wird nach § 493 St P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Ansichtskarten ausgesprochen, und gemäß §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der vorfindlichen Exemplare erkannt.

Wien, am 19. December 1900.

Das k. k. Landes als Preßgericht in Linz hat mit dem Erkenntnisse vom 17. December 1900, Pr. 94/2, die Weiterverbreitung der Nummer 50 der Zeitschrift: „Wahrheit“ vom 14. December 19 0 wegen der Stelle von „Das Centrum fordert“ bis „Duldung der Unduldsamkeit“ des Aufsatzes; „Deutschland“ nach §. 303 St. G. verboten.

Das k. k. Bezirks- als Preßgericht in Ried hat mit dem Erkenntnisse vom 14. December 1900, U. 363/2, die Weiterverbreitung der im Selbstverlage des Verfassers erschienenen Druckschrift: „Der elektrische Hausarzt, kurze Anleitung zur neuen, durchaus schmerzlosen elektrischen Selbstbehandlung von J. P. Moser in St. Johann-Saarbrücken (Rheinpreußen). II. Auflage 1899“ nach §§. 343, 345 und 354 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19. December 1900| Pr. 645, die Weiterverbreitung der Nummer 50 der Zeitschrift: „Nove Listy“ vom 15. December 1900 wegen des Artikels: „K vanoenimu nakupu“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19. December 1900, Pr 646, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Svoboda“ (ohne Nummer) vom 16. December 1900 wegen der Stellen von „Socialni demokrate“ bis „kozu neb perinu“ des Artikels: „Cert v Kocourkove“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnisse vom 19. December 1900, Pr 69, die Weiterverbreitung der Nummer 100 der Zeitschrift: „Budweiser Zeitung“ vom 18. December 1900 wegen der Stelle von „Am meisten rhaten sich“ bis „Wählergalerie fortzusetzen“ des Artikels: „Der Sieg der Deutschen in der Linzer Vorstadt“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Presgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 19. December 1900 Pr. 177/2, die Weiterverbreitung der Nummer 98 der Zeitschrift: „Nationale Zeitung“ vom 15. December 1900 wegen der Stellen von „Sternberg ist aber nicht“ bis „unverfälschtem Deutschthum“ des Artikels: „An die deutschem Frauen“ wegen des Artikels: „Weihnachtseinkäufe“ wegen der Stellen von „Dieselbe ist“ bis „Schicksal gehabt“ und von „Also bitte ich“ bis „küsse und verbleibe“ des Artikels: Liebes Christkindel“ und des Artikels: „Deutsche Volksgenossen“ nach §. 302 St G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 19. December 1900, Pr. 176/2, die Weiterverbreitung der Nummer 34 der Zeitschrift: „Lounske Hlasy“ vom 15. December 1900 wegen der Stelle von „My sami“ bis „podporujeme je“ des Artikels: „Pred vanocemi“ und der Stelle von „jez bez nas“ bis „privesti“ des Artikels: „Hrozi nam“ nach 302 und §. 65 lit. a. St. G. verboten

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnisse vom 19. December 1900, Pr VIII 226/1, die Weiterverbreitung der Nummer 24 der Zeitschrift: „Unverfälschte deutsche Worte“ vom 16. Julmonds 2013 (1900) wegen der Stellen von „Ein langes Leben“ bis „erlöst worden (Beifall)“ des Aufsatzes: „Bismarckfeier des deutschvölkischen Bundes Schönerer zu Hamburg nach §§. 58 c. 59 c und 122 b. St. G.; von „in dem“ bis „Staate“ desselben Aufsatzes nach §. 65 a. St. G. des Aufsatzes: „Eine (unvollständige)“ nach §§. 302 und 303 St. G.; von „Wenn der Landesausschuß“ bis „Zukunft gestallten muß“ des Aufsatzes: „Die Insbrucker Bismarckstraße verboten!“ nach §. 300 St. G. von „freilich der große“ bis „von Zuschlägen sein“ des Aufsatzes: „Michl, zahl'“ nach §. 65 a. St. G.; des Aufsatzes: „Ein lehrreiches Bild römischer Erziehungspraxis“ nach §. 303 St. G; von „Die Begründung mit“ bis „zum Ausdrucke bringen“ im Briefkasten nach § 63 St. G.; von „Hern F. J.“ bis „sehr freuen Heil Ihnen!“ im Briefkasten nach §. 63 St G.; von „F und M. in T“ bis „die Säbelrenommisten!“ im Briefkasten nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Czernowitz hat mit dem Erkenntnisse vom 17. December 1900, Pr. I. 30/1, die Weiterverbreitung der Nummer 57 der Zeitschrift: „Desteptarea“ vom 16. December 1900 wegen des Artikels: „Causa nelegiuirelor din partea amploiatilor politici la aleguri“ und wegen des Artikels der Beilage der „Desteptarea“: „Din pasalicul Ini Patak in dina de 12 Decemvre et. n. 1900“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 19. December 1900, Pr. 178/2, die Weiterverbreitung der Nummer 98 der Zeitschrift: „Wacht an der Eger“ vom 16. December 1900 wegen der Stellen von „Sternberg ist aber nicht“ bis „unverfälschtem Deutschthum“ des Artikels: „An die deutschen Frauen“; der Stellen von „Dieselbe ist“ bis „Schicksal gehabt“ und von „Also bitte ich“ bis „küsse und verbleibe“ des Artikels: „Liebes Christkindel“ und des Artikels: „Deutsche Volksgenossen“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Czernowitz hat mit dem Erkenntnisse vom 17. December 1900 Pr. I. 31|1, die Weiterbreitung der Nummer 231 der Zeitschrift: „Tribuna“ vom 2/15. December 1900 wegen des Leitartikels: „Infrangerea partidului poporal national in Bucovina“ in den Stellen von „se“ bis „Bourguignon“ von „eu“ bis „electori“ und von „Bajonetele“ bis „Bucovina“ nach §. 300 St. G. verboten.

Zl 293 (11019)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 20. December 1900, Pr. IX. 155/2, die Weiterverbreitung der Nummer 6 der Zeitschrift: „Prava Nasa Sloga“ vom 15. December 1900 wegen des Artikels: „Velemoznomu gospodinu c. kr. savjetniku Dr. Pericicu u Voloskom“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 20. December 1900, Pr 648, die Weiterverbreitung der Flugschrift: „Soudruzi a soudruzki. Tiskem delnicke knihtiskarny v Praze. Nakladem J. Choce“ wegen des Gesamtinhaltes nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 20 December 1900, Pr 649, die Weiterverbreitung der Nummer 24 der Zeitschrift: „Zajmy financni straze“ vom 16. December 1900 wegen des Artikels: „Kam jdeme“ nach §. 65 a. und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 20. December 1900, Pr. 650, die Weiterverbreitung der Nummer 50 der Zeitschrift: „Kladenske zajmy“ vom 15. December 1900 wegen der Stelle von „Rabi Menachem pravi“ bis v zidovske Franicu“ des Artikels: „Zasady zidovske moralky“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 20. December 1900, Pr. 647, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der Zeitschrift: „Novy Kult“ von 1900 (ohne Datum) wegen der Stelle von „Tedy k individuu“ bis „spolecnosti budouci“ des Artikels: „Anarchisticke kapitoly“ nach §. 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnisse vom 19. December 1900 Pr. VIII. 216/1, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Preisliste der Porcellan- Pfeifen-Malerei Carl Görgner, Eger, Böhmen, Druck von Johann Wenk in Eger ohne Angabe des Verlagers wegen der Bilder mit den Unterschriften: 1. „Sakrativ steht mir . . . . .“, 2. „Entweder mußt du mich . . . . .“ und 3. Liebespaar im Wald“ nach §. 516 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 20 December 1900, Pr. 101, die Weiterverbreitung der Nummer 50 der Zeitschrift: „Böhmerwald-Bote“ vom 16. December 1900 wegen der Stelle von „Wir fordern die“ bis „November zeigte“ des Artikels: „Oberplan. (Nachklänge von der Wahlschlacht)“ und des Artikels: „Die Arbeiter von Kaplitz“ nach §. 302 St. G. verboten

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 19. December 1900, Pr. 116 die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Festschrift der deutschen Geselschaft Edelweiß wegen der Stelle von „Und wenn uns einst“ bis „künftige Jahrtausend“ des Gedichtes: „Jahrhundertwende“ von „Ein Freiheitshauch“ bis „Siegvertrau'n“ des Gedichtes: „Im Spiegelbild der Vergangenheit“ von „Der Geist allein“ bis „Gutes Schwert“ des Gedichtes: „Trutz- und Mahnworte“ nach §. 58 c. St. G. von „Los von Rom“; bis „los von Rom“ des Gedichtes: „Los von Rom“ von „Schon frecher tönt“ bis „ihr zu Paren“ des Gedichtes: „Mahnruf“ nach § 302 St. G, von „Wie mächtig“ bis „deutschem Gotteswort“ des Gedichtes: „An Reichenberg 2“ nach §§. 302 und 58 c. St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 20. December 1900, Pr. 100, die Weiterverbreitung der Nummer 50 der Zeitschrift: „Der Vorwärts“ vom 16. December 1900 wegen der Stelle von „Unter den Geschäftsleuten“ bis „berücksichtigen wollen“ des Artikels: „Ulitz“ und der Stelle von „Die hiesigen Arbeiter“ bis „gebracht haben“ der Correspondenz: „Staab“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 19. December 1900, Pr. 115, die Beschlagnahme der Nummer 146 der Zeitschrift: „Friedländer Zeitung“ vom 12 December 1900 im Sinne der Weisung der k. k. Oberstaatsanwaltschaft vom 15. December 1900 Z. 9328/1900, wegen der Stelle von „Ein sehr beachtenswerter“ bis „selbstverständlich Niemand“ ferner des am 15. December 1900 nach §. 493 St. P. O. ausgesprochene Verbot der Weiterverbreitung aufgehoben und die Beschlagnahme wegen der weiteren Artikelstelle von „Wenn es also zum Ausfüllen“ bis „recht windig ausschauen“ nach §. 24 Pr. G. bestätigt.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 19. December 1900, Pr. 117, die Beschlagnahme der Druckschrift: „Festschrift der deutschen Gesellschaft Edelweiß“ II. Auflage wegen der Stelle von „Wie mächtig“ bis „Deutschem Gotteswort“ des Gedichtes: „An Reichenberg 2“, von „Ein Freiheitshauch“ bis „Siegervertrauen“ des Gedichtes: „Im Spiegelbild der Vergangenheit“; von „Der Geist allein“ bis „gutes Schwert“ des Gedichtes: „Trutz und Mahnworte“ nach §. 24 Pr. G. bestätigt.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 19. December 1900, Pr. 118, die Weiterverbreitung der Nummer 147 der Zeitschrift: „Friedländer Zeitung“ vom 15 December 1900 wegen der Stelle von „Das ist das Verbrechen“ bis „Lehrer verlangen“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Iglau hat mit dem Erkenntnisse vom 20. December 1900, Pr. 19/2, die Weiterverbreitung der Beilage „Podhoran“ der Nummer 51 der Zeitschrift: „Hlasy ze zapadni Moravy“ vom 14. December 1900 wegen der Artikels: „Klerikalismus v historii a dnes“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 19. December 1900, Pr. 68/2, die Weiterverbreitung der Nummer 50 der Zeitschrift: „Straz na Hane“ vom 15. December 1900 wegen der Stelle von „Nenech se nikdo“ bis „Zidum a Nemcum“ des Artikels: „K dobe vanocni“ a novorocni“ nach §. 302 St G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 19 December 1900, Pr. 69/2 die Weiterverbreitung der Nummer 50 der Zeitschrift: „Nordmährische Rundschau“ vom 16. December 1900 wegen der Stelle von „Wäre man da gesunder“ bis „kommen muß“ dann wegen der Stelle von „durch die österreichische Verwaltung“ bis „erfolgen müßte“ des Artikels: „Ungarischer Paprika“ nach §§. 63 und 65 lit. a. St G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. III. 135/00 1 [30 2—3]

Przeciw nieobjętej masie spadkowej Chaima Wolfa Wiener i niewiadomej z miejsca pobytu Chanie Wiener przedtem w Kamionce zamieszkałej, wniosła Ettla Zipper i tow. z Kamionki, pozew o własność ciała hip. 437 gm. Kamionka.

Pierwsza audyencya odbędzie się 10. stycznia 1901 o godz. 9 rano, w biurze Nr. 3.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanych kurator Herman Heller z Kamionki będzie zastępował pierwpozwanego, dopóki masa nie będzie objętą, wtórpozwaną dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Kamionka str., 12. grudnia 1900.

L. cz. Cg. I. 224/00 (1) [11133 3—3]

Przeciw Janowi Gutowi rolnikowi z Weryni którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Walentego Węglowskiego rolnika z Widełki pozew o zniesienie współwłasności realności lwh. 117 gm. Werynia.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę na 8. stycznia 1901.

Celem strzeżenia praw Jana Guta, ustanawia się pana dr. Rudolfa Alsa adwokata w Rzeszowie kuratorem.

Tenże zastępywać będzie Jana Guta w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy. Oddział I.
Rzeszów, dnia 6. grudnia 1900.

L. cz. T. 13/00 (2) (10838 2—3)

C k. sąd obwodowy w Rzeszowie Oddział V. ogłasza, że na podanie Zofii z Bartmannów Trojnarowej z dnia 10. października 1900 l. cz. T. 13/00 (1) wdrożonem zostało w myśl §§. 5 i 7 ustawy z dnia 16. lutego 1883 l. 20 Dz. p. p. postępowanie o uznanie Andrzeja Bartmanna z Czarnej za zmarłego.

Kuratorem niewiadomego z miejsca pobytu Andrzeja Bartmanna ustanowionym został adw. dr. Roman Krogulski w Rzeszowie.

Andrzej Bartmann, urodzony w Czarnej dnia 26. października 1824, syn Stanisława i Teresy z Więcków Bartmannów, według świadectwa Urzędu gminnego w Czarnej w r. 1847 został wzięty do wojska, w r. 1848 uczestniczył w kampanii węgierskiej i od tego czasu ani do gminy nie wrócił, ani żadnej o sobie nie dał wiadomości.

Wzywa się tedy Andrzeja Bartmanna aby o sobie udzielił wiadomości ustanowionemu kuratorowi lub tutejszemu sądowi, jak również wzywa się tych wszystkich, którzyby o jego życiu i miejscu zamieszkania mieli wiadomość, aby o tem kuratora lub sąd tutejszy najpóźniej w rok po trzeciem ogłoszeniu edyktu zawiadomili, gdyż inaczej po upływie 1 roku od trzeciego ogłoszenia edyktu, na ponowne żądanie proszącej sąd tutejszy orzecze, że Andrzej Bartmann dnia 31. grudnia 1878 nie przeżył i uzna go za zmarłego.

Rzeszów, dnia 13. października 1900.

L. cz. C. I. 347/00 1 [11188 3—3]

Przeciw Maryi Bojczuk i Teodorze Fedorczuk, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Haliczu przez Pańka Stańczewskiego pozew o uznanie i intabulacyę prawa własności realności objętej whl. 141 ks. gr. gminy kat. Kryłos.

Na podstawie pozwu z dnia 14. grudnia 1900 l. cz. C. I. 347/00 1 wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 15. stycznia 1900 o godz. 9 przed południem, w biurze Nr. 5.

Celem strzeżenia praw powyższych, ustanawia się p. Michała Sawickiego, c. k. notaryusza w Haliczu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższe w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki one w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział I.
Halicz, dnia 14. grudnia 1900.

L. cz. T. 7/98 7 (10910 2—3)

Marya Markowicz urodzona w r. 1829 współwłaścicielka realności w Leluchowie wydaliła się z Leluchowa przed przeszło 35 laty i d tąd niema o niej wiadomości, ktoby o jej życiu i miejscu pobytu wiedział, ma o tem w ciągu roku z dniem 1. lutego 1902 upływającego Sądowi lub kuratorowi notaryuszowi p. Arletowi w Muszynie donieść, gdyż po upływie tego terminu nastąpi orzeczenie względem uznania jej za zmarłą.

C k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 14. grudnia 1900.

Ч Фірм. 2045 стов. II 16 (10518)

Оголошене.

Ц к. Суд краєвий яко торговельний у Львові оголошує, що при фірмі „Защита земли общество зареєстроване з ограниченою порукою“ у Львові дня 24 падолиста 1900 в реєстрі для стоварищень зарбкових і господарских зазначено, що на загальних зборах з дня 21 мая 1900 на місце уступившого директора др Іосифа Олеськова вибрано директором п Казимира Тиховского дотеперішного заступника директорів, а на заступника директорів вибрано п. Івана Дуткевича, купця у Львові

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний.
Відділ IV.
Львів, дня 28. падолиста 1900.

L. cz. C. II. 227/00 1 (10969)

Przeciw nieobecnemu Janowi Jasiewiczowi właścicielowi realności w Bujakowie, wniosła Teresa Koziołkowa, wymownica w Bujakowie skargę o 560 kor. z pn.

Rozprawa odbędzie się 7. lutego 1901 godz $8\frac{1}{2}$ przed południem, biuro Nr. 6.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem Józef Kudłaciak, wójt w Bujakowie będzie go zastępował, dopokąd się w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Kęty, dnia 11. grudnia 1900.

L. 129.583.

Wy…

panujących w kraju chorób zaraźliwych
sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od z…

Epizoocya	Powiat	Miejsco…
Wąglik	Brzeżany	Kurzany (ob. dw.).
Parchy	Krosno	Winnica-Moderówka (ob. dw.).
	Przemyśl	Bachów (ob. dw.).
Szelestnica	Mielec	Dąbrówka wielka.
Róża wąglikowa	Bochnia	Damienice.
	Brzeżany	Hucisko, Kotów.
	Horodenka	Czortowiec, Dąbki, Harasymów.
	Jarosław	Dobra.
	Podhajce	Rudniki.
	Rawa	Tarnoszyn, Zamek.
	Skałat	Kokoszyńce, Kozina, Krasne, Łuka mała, Podlesie.
	Tarnobrzeg	Grębów, Jamnica, Krawce, Stale, Suchorzów.
	Tłumacz	Dolina.
	Trembowla	Krowinka, Słobódka janowska.
	Zaleszczyki	Szypowce.
	Złoczów	Zarudzie.
Pomór świń	Biała	Kaniów.
	Borszczów	Jezierzany.
	Brody	Czechy (ob. dw.), Strzemilcze.
	Buczacz	Rukomysz (ob. dw.).
	Czortków	Seniaków, Kalinowszczyzna (ob. dw.).
	Drohobycz	Wola jakubowa, Lużek dolny.
	Gródek	Rodatycze.
	Husiatyn	Oryszkowce (ob. dw.).
	Jaworów	Semerówka (gm. i ob. dw.).
	Kamionka str.	Jazienica ruska, Sielec.
	Kołomyja	Matyowce (ob. dw.), Ostrowiec (ob. dw.).
	Lwów	Hermanów.
	Mościska	Balice, Małnów, Makuniów.
	Nadwórna	Łańczyn.
	Nisko	Rudnik.
	Podhajce	Rudniki (ob. dw.).
	Przemyślany	Przemyślany.
	Rawa	Zahurze.
	Rudki	Laszki zawiązane, Pohorce.
	Sambor	Biskowice, Monasterzec, Ozimina, Sielec, Wojutycze.
	Skałat	Kąt, Łuka mała, Mazurówka (ob. dw.), Poznańska gniła (ob. dw.), Skałat, Touste.
	Stanisławów	Opryszowce, Tyśmieniczany.
	Tarnopol	Denysów (ob. dw.).
	Tłumacz	Pszeniczniki.
	Zaleszczyki	Worwolińce (ob. dw.).
	Zbaraż	Zarudeczko, Zbaraż.
	Złoczów	Kutkorz (ob. dw.).
	Żółkiew	Kłodzienko.
	Żydaczów	Rozdół.
Wścieklizna	Dobromil	Rozpucie.
	Trembowla	Łaskowce.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 3. stycznia 1901.

L. cz. Prez. 681 17/00 (10938)

W depozycie c. k. sądu powiatowego w Podgórzu znajdują się przechowane od przeszło lat 30 gotówka, obligi, książeczki kas oszczędności, skrypta i kosztowności w następujących znakach:

Chwała Jan i Łączkowski Jan oblig. 55 kor. 55 hal.
Draszek Maciej książeczka kasy 377 kor. 94 hal.
Maldini Karol książeczka kasy 468 kor. 36 hal.
Grzesiak Maryanna 20 kor.
Serkowski Teodor Józef 147 kor. 42 hal.
Kamiński Józef 17 kor. 80 hal.
Wierzbicki Maciej skrypt 7556 kor. 80 h.
Żychoń Jan zegarek 18 kor. 90 hal.
Sokol najer Ludwik 2 kor. 72 hal.
Klebert Zuzanna kosztowności 9 kor 27 hal.
Skalski Maciej łyżeczki 26 kor. 78 hal.
Gąstoł Maciej 10 koron.
Klug Nathaniel książeczka kasy 1068 kor. 46 hal.
Pasternak Błażej 86 kor. 72 hal.
Harbut Jan skrypt 3990 kor.
Elżbieta Golikowa 10 kor. 90 hal.
Rittermann Mojżesz 10 kor.
Skalski Korael Emilia skrypt 140 kor. 20 hal.
Madej Jan 56 kor. 4 hal.
Führer Schachna kosztowności 56 kor.
Kamiński Franciszek Józef książeczka kasy 216 kor 12 hal.
Nieznajomy właściciel 60 kor.
Królas Jan 2 kor. 75 hal.
Wasserberg Hersch 5 kor. 83 hal.
Suder Michał 40 hal.
Maryanna Górnisiewicz 13 kor. 35 hal.
Płachta Katarzyna książeczka kasy 162 kor. 80 hal.
Zgód Katarzyna 229 kor. 32 hal.
Nieznajomy właściciel 4 kor.
Bilska Regina 4 kor. 26 hal.
Heretyk Maryanna 10 kor. 60 hal.
Wawro Jan 4 kor. 16 hal.
Damask Józef 5 kor. 89 hal.
Sawicki Jan 4 kor.
Marek Klemens 42 kor.
Korpak Marya skrypt 200 kor.
Lehner Leopold 60 kor.
Wójcik Małgorzata książeczki kasy 820 kor.
Kotarba Jędrzej 62 kor. 60 hal.
Feintuch Leon 4 kor.

Wzywa się powyższych niewiadomych z miejsca pobytu właścicieli dla których kuratorem adw. dr. Jan Gaweł w Podgórzu zamianowany, aby w terminie jednego roku 6 tygodni i 3 dni prawa swe do powyższych efektów wykazali, gdyż po bezskutecznym upływie terminu edyktalnego będą przekazane funduszowi przepadłości.

C. k. Sąd powiatowy.
Podgórze, dnia 30. listopada 1900.

G. Zl. Nc. II 361/00 (1) (10789)

Auf Antrag der k. k. privilegirten Kaiser Ferdinands Nordbahn, da der Aufenthalt des Herrn Franz Knapp Magazins-Aufsehers, zuletzt in Ciężkowice, laut Bestättigung des Gemeindeamtes Ciężkowice vom 29. August 1900, unbekannt ist, wird für denselben, behufs Zustellung des für ihn bestimmten Entlassungsschreibens der k. k privilegirten Kaisers Ferdinands Nordbahn Dto Wien 4. September 1900 Zl. 94 62/V., Dr. Josef Czermak k. k. Notar in Jaworzno zum Curatoren ad actum bestellt, dem gleichzig das erwähnte Entlassungsschreiben zugestellt wird.

Mit der Vornahme des Anschlages und der ihr nachfolgenden Einhändigung des Entlassungsschreibens an den Curator, gilt die Zustellung als vollzogen.

K. k. Bezirksgericht. Abth. II.
Jaworzno, den 22 September 1900.

L. cz. C. II. 161/00 3 [33]

Przeciw nieobecnym Janowi Kantemu i Maryi Baczakiewiczom vel Baczakom przedtem w Kętach, wniósł Adolf Munk skargę o 252 kor. z pn.

Audyencyę do ustnej rozprawy wyznaczono na 7. lutego 1901 godz. $9\frac{1}{2}$ rano, biuro Nr. 6.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kurator Józef Sołtys z Kęt będzie ich zastępował dopokąd się w sądzie nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie ustanowią.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Kęty, dnia 20. grudnia 1900.

Doniesienia prywatne.

Starożytności obrazy, sztychy i miniatury do sprzedania, ul. Krasickich 7, parter na lewo.

Maszyny do szycia poprawne Singera z pierwszorzędnych fabryk, najdokładniej uregulowane. Nożne od 27 do 65 zł. Ręcznie od 25 do 48 zł. Gotówką 10 prc. taniej. Nauki szycia udziela bezpłatnie. Warsztat mechaniczny. Naprawa maszyn jak najstaranniejsza po cenach umiarkowanych. u **M. Wagnera**, ul. Wałowa 31 (róg Podwala).

Prawdziwe amerykańskie grafofony

Udoskonalone maszyny mówiące żadne tanie imitacye

Podarunek stosujący się do każdej sposobności i przez starych i młodych chętnie jest pożądany

Grand Prix Paryż 1900.

Grafofon prześciga wszystko dotąd istniejące, śpiewa, gra i śmieje się z zadziwiającą wyrazistością. — Wałki Columbia są sławne w świecie. — Grafofon jest bardzo zabawny i pouczający.

Cena od marek 8 począwszy.

Columbia-Phonograph & Co., Berlin W.
Friedrich-Strasse Nr. 65 a
Na żądanie katalog 49 bezpłatnie.

Przy zmianie roku

poleca się
Najstarsze założone w r. 1887
Biuro dzienników i ogłoszeń
Ludwika Plohna
(dzierżawca Sokołowski)
we Lwowie, ul. Karola Ludwika 9.

i przyjmuje abonament na wszystkie pisma krajowe. **wiedeńskie dzienniki** i zagraniczne ilustrowane, beletrystyczne, humorystyczne, żurnale mód i t. p. po cenach oryginalnych, ręcząc za punktualną dostawę własnymi kolporterami. Czasopisma beletrystyczne, ilustrowane i żurnale mód wysyła się także na prowincyę, **również przyjmuje ogłoszenia do wszystkich pism po najtańszych cenach.**

Dzienniki wychodzące rano w Wiedniu dostarcza i sprzedaje numerami pojedynczymi tego samego dnia do wpół do jedenastej wieczorem.

Wspaniałe premium

otrzymuje bez żadnej dopłaty każdy prenumerator

TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO

12 tomów dzieł Sienkiewicza

(tom co miesiąc)

Dzieła Sienkiewicza wychodzą w nowem wydaniu wyłącznie dla prenumeratorów Tygodnika i obejmą cały jego twórczość także między innemi w roku bieżącym utwór

QUO VADIS

z illustracyami Piotra Stachiewicza.

W niedalekiej przyszłości ukaże się w Tygodniku najnowsza wielka powieść HENRYKA SIENKIEWICZA, obok utworów najznakomitszych naszych autorów.

Z rzeczy aktualnych szereg **„Sylwetek galicyjskich“.** Dział artystyczny obejmie reprodukcye najznakomitszych utworów naszych malarzy obok rycin kolorowych i oddzielnych **„dodatków artystycznych“.**

Prenumeratę ze Lwowa i całej Galicyi z Bukowiną przyjmują:

Główna ekspedycya „Tygodnika Illustrowanego“
we Lwowie, Pasaż Hausmana liczba 9.
oraz wszystkie Księgarnie i Kantory pism.

Warunki prenumeraty „Tygodnika Illustrowanego razem z dodatkiem powieściowym w arkuszach i 12 tomami dzieł Henryka Sienkiewicza:

We Lwowie:		W Galicyi i Bukowinie wraz z przesyłką pocztową:	
Kwartalnie	6 kor. 80 hal.	Kwartalnie	7 kor. 20 hal.
Półrocznie	13 „ 60 „	Półrocznie	14 „ 40 „
Rocznie	27 „ 20 „	Rocznie	24 „ 80 „

☞ Pragnący otrzymać Dzieła Sienkiewicza w pięknej oprawie (z portretem autora) dopłacają za tom 40 hal., tj. kwartalnie za 3 tomy 1 k. 20 hal., półrocznie za 6 tomów 2 kor. 40 hal., rocznie za 12 tomów 4 kor. 80 hal., którą to należytość prosimy nadsyłać wraz z prenumeratą.

Pierwszych 24 tomów Sienkiewicza z lat ubiegłych mogą nabywać nowi prenumeratorowie za dopłatą 26 kor., bez oprawy, zaś 35 kor. 60 hal. w oprawie za 24 tomów. Ozdobne okładki do oprawiania półrocznych kompletów „Tygodnika“ po 3 kor. 20 hal. Przesyłka i opakowanie 40 hal.

☞ **Komplet 24 pierwszych tomów Henryka Sienkiewicza może być nabywany w ratach kwartalnych po 6 tomów za nadesłaniem w 4 ratach po 6 kor. 50 hal. za tomy bez oprawy, zaś 8 kor. 90 hal. w oprawie.**

Numera okazowe i prospekta wysyła gratis: Główna ekspedycya „Tygodnika“ we Lwowie, Pasaż Hausmana l. 9.

TYGODNIK „MÓD i POWIEŚCI“

Pismo illustrowane dla kobiet.

Bezpłatnie 4 dzieła:

„ŻEBY NIE CHOROWAĆ“ poradnik dla tych, którzy chcą żyć długo a zdrowo.

„WIEDZA“ wytłómaczenie zjawisk codziennych przez Brewera i Moigno 2 tomy illustrowane.

„KLĘSKA“ powieść P. i W. Margueritte.

co kwartał tom

otrzymają jako PREMIUM

prenumeratorzy galicyjscy.

TYGODNIK MÓD i POWIEŚCI w 1901-ym, a istnienia XLII-im roku, wychodzić będzie pod tym samym jak dotąd kierunkiem literackim, z utrzymaniem i nadal dotychczasowego współpracownictwa w działach specyalnych:

Mód paryskich.

TYGODNIK MÓD i POWIEŚCI wychodzi co tydzień i zawiera prócz powieści oryginalnych i przekładów, rożnych artykułów literackich, przepisów kucharskich i gospodarstwa domowego, **najświeższe obszerne korespondencye z Paryża, Londynu, Włoszech etc. o modach** oraz

osobny bogato illustrowany dodatek

poświęcony wyłącznie **modom** (do 2.000 illustracyj mód) kroje (12 wielkich arkuszy rocznie), tablice haftów i robót kobiecych etc., nadto

osobny dodatek powieściowy

dający kilka pięknych powieści.

Pismo nasze niezależnie od zaspokojenia potrzeb umysłowych kobiety oświeconej zapewnia jej stwierdzonej wartości użyteczność praktyczną.

Obietnic bogatych w słowa, zapowiedzi ulepszeń i reform właściwych wszystkim mniej więcej prospektowym ogłoszeniom unikaliśmy dotąd z zasady. Tem mniej moglibyśmy uciekać się do nich obecnie, gdy publiczność czytająca na ujawniony w Tygodniku kierunek odpowiedziała istotnymi dowodami ufności i uznania, stanowiącymi dla Redakcyę zachętę do wytrwania na obranej drodze.

Jedyną z naszej strony obietnicą, a właściwie mówiąc jedynem zobowiązaniem, jakie przyjmujemy, jest stać i nadal na gruncie tych przekonań, które dzisiaj wolno nam już uważać jako trwały łącznik między pismem a czytelnikami, a służąc tym ostatnim informacyą z objawów życia aktualnego, wybierać z pośród nich te tylko, których uznamy wartość i wpływ na społeczność własną i obcą. Z tego zadania chcemy wywiązać się jak dotąd bez cienia uprzedzeń, nienawiści stronniczych i względu na interes osobisty.

To jest wszystko, co dzisiaj o duchu i kierunku pracy naszej na przyszłość powiedzieć nam wolno.

W dziale belletrystyki przygotowaliśmy dla **TYGODNIKA MÓD i POWIEŚCI** na rok nadchodzący prace najznakomitszych naszych autorów.

Warunki prenumeraty wraz z premium.:

we Lwowie:		w Galicyi z przesyłką pocztową:	
Kwartalnie .	1 zł. 80 ct.	Kwartalnie .	2 zł. 20 ct.
Półrocznie .	3 „ 60 „	Półrocznie .	4 „ 40 „
Rocznie . .	7 „ 20 „	Rocznie . .	8 „ 80 „

Redaktor **Jan Skiwski.**

Prenumeratę na Galicyę przyjmują:

Główna Ekspedycya Tygodnika Mód i Powieści
we Lwowie, Pasaż Hausmana 9.
oraz wszystkie księgarnie.

Numera okazowe i prospekta wysyła gratis Główna Ekspedycya we Lwowie.

Ogłoszenie.

Dnia 13 stycznia 1901 r. w niedzielę o godzinie 4 po południu, odbędzie się w sali stowarzyszenia oszczędności i pożyczek w Pilznie na piętrze

Walne Zgromadzenie

członków Stowarzyszenia oszczędności i pożyczek w Pilznie, zarejestrowanego z nieograniczoną poręką.

Porządek dzienny:
1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1900.
2. Sprawozdanie Rady nadz. i wniosek o udzielenie Dyrekcyi absolutoryum.
3. Wniosek względem rozdziału czystego zysku za rok 1900.
4. Wybór Rady nadzorczej tudzież i jej zastępców §. 24 stat.
5. Wybór komisyi rewizyjnej z trzech członków, §. 48 l. (i).
6. Wnioski członków.

Józef Zawalski, prezes. Mikołaj Szczeklik, sekretarz.

Rachunek bilansu.

Stan bierny.			Stan czynny.		
Z rachunku:			Z rachunku:		
udziałów	3?285	50	pożyczek	362129	—
funduszu rezerwowego	18392	62	odsetek naprzód zapłaconych	116	76
wkładek na rachunek bież.	301136	02	odsetek zaległych	734	07
długów zaciągniętych	19298	—	kosztów ruchomości	354	54
odsetek (naprzód pobranych)	2142	91	administracyi	1400	—
strat i zysków	4294	53	nieruchomości	11865	45
			zapas druków	80	—
			lokacyi	200	—
			kasy	669	76
Razem	377549	58	Razem	377549	58

Towarzystwo liczyło z końcem roku 1899 członków 1849, w roku 1900 przybyło 187, ubyło 109, liczy zatem dnia 31 grudnia 1900 r. razem 1927 członków.

L.W. 84.039. [48 1—3]

Ogłoszenie.

Wydział krajowy postanowił otworzyć z dniem 1. grudnia 1901 przy krajowem biurze melioracyjnem we Lwowie nowy dwuletni kurs praktyczny dozorców drenarskich.

Na kurs ten będą przyjęci tylko tacy kandydaci, którzy w czasie roboczym od 1. kwietnia do końca listopada 1901 roku będą zajęci przy drenowaniu jako zwykli robotnicy, a przy robotach okażą nietylko pilność i chęć do pracy, lecz nabędą wprawy w wykonywaniu drenowania t. j. w kopaniu rowków drenowych i układaniu drenów.

Po ukończeniu tej praktyki kandydaci mają złożyć egzamin wstępny z języka polskiego i rachunków, a od wyniku tego egzaminu, jakoteż z okazanego postępu w praktyce drenarskiej i zupełnie odpowiedniego zachowania się w czasie tej praktyki zależeć będzie ostateczne ich przyjęcie na kurs drenarski.

Nauka teoretyczna odbywać się będzie na tym kursie przez 4 miesiące zimowe od 1. grudnia do końca marca.

W ciągu czteromiesięcznej nauki teoretycznej otrzymają uczniowie stypendyum miesięczne w kwocie pięćdziesięciu (50) koron; przy robotach zaś w polu pobierać będą wynagrodzenie od właścicieli gruntów, u których będą zatrudnieni przy robotach melioracyjnych.

Starający się o przyjęcie na kurs, winni najdalej do końca lutego 1901 wnieść do Wydziału krajowego we Lwowie podanie, które mają sami ułożyć i własnoręcznie napisać, oraz wykazać się;

1) że ukończyli z dobrym postępem przynajmniej szkołę ludową,
2) że władają w mowie i w piśmie językiem polskim,
3) że ukończyli przynajmniej 18-ty a nie przekroczyli 30-go roku życia,
4) że są zdrowi i silnej budowy ciała,
5) że zachowanie się ich było moralne i nienaganne,
6) wreszcie na wypadek niepełnoletności, że rodzice lub opiekunowie zezwalają im na wybór tego zawodu.

Nadto kandydaci ubiegający się o przyjęcie na kurs powinni podać, czy są żonatymi lub bezżennymi, oraz przedstawić deklaracyę, mocą której zobowiążą się po ukończeniu kursu poświęcić się przez lat dziesięć służbie krajowej w charakterze dozorców drenarskich.

Wysłużeni podoficerowie c. k. korpusów technicznych (artyleryi i pionierów), którzy wykażą się dobrą listą kwalifikacyjną, oraz w ogólności podoficerowie i ci, którzy odbyli służbę wojskową, mają pierwszeństwo przed innymi kandydatami.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 21. grudnia 1900.

Grott.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12. Telefon Nr. 257. (Zarządca Wł. J. Weber). Papier fabryki papieru J. Fiałkowskich.